

ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបកស្រាយ សម្រាប់ព្រះអង្គផ្ទាល់

ព្រះវរបិតាដែលនៅស្ថានសួគ៌ ព្រះបន្ទូលមកពីទ្រង់មានន័យជាងនរណា
ទាំងអស់ គ្រប់សម័យទាំងអស់ ព្រោះមនុស្សកំពុងរង់ចាំដើម្បីជួបទ្រង់។
យើងអរព្រះគុណ ទ្រង់ព្រោះមានអ្នករំពឹងគិតពួកគេរង់ចាំអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។
ហើយ ពេលមនុស្ស កំពុងស្រែកឃ្លានសម្រាប់សេចក្តី ដែលជាការត្រាស់ហៅ
យ៉ាងជ្រៅចូលទៅកាន់ ជម្រៅមួយ ហើយក៏មានភាពជ្រាលជ្រៅនៃការត្រាស់ហៅ
ផងដែរ។ ហើយ នេះជា ហេតុដែលពួកទូលបង្គំនៅទីនេះនៅយប់នេះ ពីព្រោះ
ដោយសារតែចិត្តបម្រើទាំង នេះ និងមនុស្សទាំងនេះ ដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅចូល
មកប្រជុំគ្នាដើម្បីទូលសុំទ្រង់ សម្រាប់ការសព្វព្រះទ័យ និងព្រះពរ ដោយជឿថា
ព្រះអង្គនឹងប្រោសអ្នកជំងឺ និង សង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់ និងបើកសម្តែងព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់។

2 ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះវរបិតានៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមទ្រង់ទទួលការ
នេះពេលដែលទូលបង្គំរង់ចាំទ្រង់ដោយបន្ទាបខ្លួន ពីមួយយប់ទៅមួយយប់។
សូម ឱ្យមាន—មានការចាក់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយសូមឱ្យមនុស្ស មានភាព
ងងឹតចំពោះស្ថានភាពជុំវិញហើយភ្លឺនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់វិញ។ សូមឱ្យ មានការ
ស្រែក ដង្ហោយដ៏ខ្លាំងក្នុងចំណោមមនុស្ស ស្រែកឃ្លានរកព្រះជាម្ចាស់ រហូត
មានការផុសផុលទូទាំង តំបន់នេះដើម្បីទទួលការសណ្តោសមេត្តាពីព្រះ និង—និង
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រោសអ្នកជំងឺ ធ្វើឱ្យអ្នកខ្លិនដើរបាន និងប្រោសអ្នកស្លាប់ឱ្យ
រស់ ហើយសូមទ្រង់ទទួលយកសេចក្តីទាំងនេះដែលបានសន្យាតាមព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់។

3 សូមព្រះយេស៊ូគ្រីស្តយាងមក ហើយបំពេញសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់។
សូមយាងមកកាន់ពួកទូលបង្គំយប់នេះ។ ទូលបង្គំជឿថាទ្រង់នៅដូចកាលពី
ថ្ងៃម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និង រៀងរហូតទៅ ដែលសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់មិន
ឥតការឡើយ។ ទាំងផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងបាត់បង់ទៅ តែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
មិនបរាជ័យឡើយ។ សូមឱ្យការយល់ដឹងរបស់ទូលបង្គំបានបើកឡើង។ សូម

ឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក និងតាំងលើដីទំនេរ។ សូមឱ្យការយល់ដឹងរបស់ទូលបង្គំបានបើកឡើងចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងប្តូរអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅយប់នេះដែលទ្រង់ នឹងអាចបើកសម្តែងឱ្យឃើញសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់តាមរយៈទូលបង្គំរាល់គ្នា។ ហើយទូលបង្គំទូលសូមដោយព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន

4 ឥឡូវនេះ យប់នេះ អ្នកដែលមើលអត្ថបទ សូមបើកទៅកាន់គម្ពីរពេត្រុសខ្សែរទីពីរ ហើយចាប់ផ្តើមពីខទី១៥ ដូចដែលយើងបាននិយាយខគម្ពីរអម្បាញ់ឮម៉ឺញ។

មួយទៀតខ្ញុំនឹងខំប្រឹងរំលឹករាល់ពេលវេលា ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបាននឹកចាំពីសេចក្តីទាំងនេះក្រោយដែលខ្ញុំទៅបាត់ដែរ។ បន្ទាល់អំពីសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

ដ្បិតដែលយើងខ្ញុំបានឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ដល់ព្រះចេស្តានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងដំណើរដែលទ្រង់យាងមក នោះមិនមែនតាមរឿងព្រេងប្រឌិតដោយជំរិះនោះទេ គឺយើងខ្ញុំជាស្នេហាបន្ទាល់ ដែលបានឃើញប្រទានភាពរបស់ទ្រង់ជាក់នឹងភ្នែកវិញ។

5 ខ្ញុំចូលចិត្តពាក្យ “ជាក់នឹងភ្នែក។” មិនមែនរឿងព្រេងប្រឌិត។ យើងជាស្នេហាបន្ទាល់ពីអ្វីដែលយើងកំពុងនិយាយ។

ដ្បិតទ្រង់បានល្បីព្រះនាម និងសិរីល្អពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ក្នុងកាលដែលមានពួសំឡេងពីសិរីល្អដ៏ប្រសើរខ្ពស់ មានព្រះបន្ទូលមកទ្រង់ថា នេះជាកូនស្នេហាអញ ជាទីគាប់ចិត្តអញណាស់។

យើងខ្ញុំបានពួសំឡេងនោះមកពីលើមេឃ ក្នុងកាលដែលនៅលើភ្នំបរិសុទ្ធជាមួយនឹងទ្រង់ ។

ហើយយើងខ្ញុំមានពាក្យទំនាយដ៏ពិតជាង ដែលគួរឲ្យអ្នករាល់គ្នាយកចិត្តទុកដាក់តាម ដូចជាតាមចង្រៀងដែលភ្លឺក្នុង...ទីងងឹត ទាល់តែថ្ងៃភ្លឺឡើង ហើយផ្កាយព្រឹករះឡើងក្នុងចិត្តអ្នក រាល់គ្នា:

ដោយដឹងសេចក្តីនេះជាមុនដំបូងថា គ្មានពាក្យទំនាយណាក្នុងគម្ពីរដែលស្រាយបានតាមតែចិត្តនោះឡើយ ។

ដ្បិតសេចក្តីទំនាយមិនដែលមក ដោយបំណងចិត្តមនុស្សទេ

គឺជាមនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបានទាយដោយសារព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ទ្រង់បណ្តាលវិញ។

6 សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់បន្ថែមព្រះពរទៅកាន់ អ្នកអានព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ។ ឥឡូវ
ខ្ញុំនឹងយកឃ្លានេះជាប្រធានបទគឺ: ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបកស្រាយសម្រាប់ទ្រង់
ផ្ទាល់។

7 យើងកំពុងរស់នៅសម័យដែលច្របូកច្របល់។ យើងកំពុងតែរស់ក្នុងសម័យ
ដែលមនុស្ស ប្រុសស្រីមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី។ គ្រប់យ៉ាង វា—វាហាក់បីដូចជា
ចលាចល។ គ្រប់យ៉ាងហាក់បីដូចជា មានផ្លូវច្រើនដែលត្រូវសម្លឹងមើល។ វាគឺជា
សាតាំង ដែលធ្វើការបែបនោះ។

8 ឥឡូវ ព្រះជាម្ចាស់មិនអាចជំនុំជម្រះ មនុស្សជាសុចរិត ដោយត្រឹមត្រូវ
ទាល់តែមានក្បួនវិធីដើម្បីជំនុំជម្រះ។ ហើយព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ថា ព្រះអង្គជំនុំជម្រះ
មនុស្សដោយ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ហើយ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូល។ ក្នុងគម្ពីរ
សាវ័កឃ្លាំង ជំពូក១ និយាយថា:

កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលក៏គង់នៅជាមួយនឹងព្រះ
ហើយព្រះបន្ទូលនោះឯងជាព្រះ។

ព្រះបន្ទូលក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយរស់ក្នុងចំណោមយើង...

9 ឥឡូវ គ្រប់ទាំងយើងទាំងអស់គ្នាមានសព្វថ្ងៃនេះ គឺជាលក្ខណៈសម្បត្តិ
របស់ ទ្រង់។ ក្នុងព្រះជាម្ចាស់...ពីដំបូងព្រះអង្គមិនមែនត្រឹមតែជាព្រះនោះទេ
ព្រះជាម្ចាស់ យើងបានហៅព្រះអង្គថា “អង្គជំនៅអស់កល្ប”។ ព្រះអង្គមិនមែន
ជាព្រះ ពីព្រោះពាក្យ(ភាសាអង់គ្លេស)ព្រះ មានន័យថា “រូបអ្វីមួយដែលត្រូវបាន
ថ្វាយបង្គំ” ឬ ថាគ្មានអ្វីដែលត្រូវថ្វាយបង្គំទ្រង់ឡើយ។ ដូច្នេះ ព្រះអង្គជាអង្គ
គង់នៅអស់កល្ប ជា—ជាប្រភពដើមនៃប្រាជ្ញាញាណលើសទាំងអស់។ ហើយ
ព្រះប្រាជ្ញាញាណដែលលើសទាំងអស់នេះ មិនមែនជាអាក្ខរ ម៉ូលីគុល ឬ មិនជា
អ្វីទាំងអស់ គ្មានពន្លឺទីណាមួយ ផ្កាយ លោកខែ ឬ គ្មានអ្វីទាំងអស់។ ព្រះជាម្ចាស់
អ្វីដែលយើងដឹងគឺព្រះអង្គជាព្រះ ជាព្រះវិញ្ញាណដែលនៅអស់កល្ប (មិនមានការ
ចាប់ផ្តើម មិនមានការបញ្ចប់) ព្រះអង្គមានវត្តមានគង់នៅ។ ហើយ នៅក្នុងទ្រង់
មានលក្ខណៈសម្បត្តិ: ជាលក្ខណៈសម្បត្តិដែលជាព្រះ រួចមានលក្ខណៈសម្បត្តិជា

ព្រះបិតា លក្ខណៈសម្បត្តិដែលជាព្រះបុត្រា លក្ខណៈសម្បត្តិដែលជាព្រះសង្គ្រោះ លក្ខណៈសម្បត្តិដែលជាអង្គប្រោសឱ្យជា។ រាល់លក្ខណៈសម្បត្តិទាំងនេះ គឺ នៅក្នុងព្រះអង្គ។ ហើយឥឡូវ ព្រះអង្គ...សេចក្តីទាំងនេះបានត្រដាង ដោយព្រោះ លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ទ្រង់បាននាំឱ្យមានការបើកសម្តែងឱ្យឃើញ។

10 អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយពីលក្ខណៈសម្បត្តិគឺជា“ព្រះតម្រិះ។” ហើយ —ព្រះបន្ទូល ជា “ព្រះតម្រិះដែលស្តែងចេញមក។” ហើយបន្ទាប់មកអ្វីដែល នៅក្នុងព្រះហឫទ័យត្រិះរិះរបស់ព្រះអង្គ។ ហើយពេលទ្រង់មានបន្ទូល “ចូរឱ្យមាន” ហើយវាក៏មាន។ “ចូរឱ្យមាន” នោះក៏មានមែន។

11 ហើយឥឡូវ ចូរចាំថា អ្នកជាគ្រីស្ទានគឺជាព្រះទ័យត្រិះរិះរបស់ព្រះអង្គ មុន ផែនដីទៅទៀត។ ហើយអ្នកគឺជា ការបើកសម្តែងឱ្យឃើញនៃព្រះតម្រិះរបស់ទ្រង់។ មុននឹងកើតមានផែនដី គឺអ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រិស្ត (អាម៉ែន) នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់តាំងពី ដើមដំបូងមក។ ដែលបង្កើតជាអ្នក ហើយ អ្នកឃើញពីប្រធានបទរបស់ទ្រង់ទេ។ ហើយ សេចក្តីទាំងមូលគឺជាព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអង្គផ្ទាល់ ធ្វើឱ្យអ្វីទាំងអស់ដែលប៉ះ បាន ពិតស្តែង ដូច្នេះនឹងអាចគ្រប់គ្រងបាន ឃើញ និង—និងអ្វីផ្សេងទៀតជាដើម។ ហើយនោះហើយជាព្រះជាម្ចាស់ គ្រប់ការទាំងអស់។

12 រួចមនុស្សបាននិយាយ “ការបកស្រាយ...” ខ្ញុំបាននិយាយនៅទីនេះ មិនយូរ កន្លងទេ កាលពីក្នុងការប្រជុំមួយ មនុស្សម្នាក់និយាយមកកាន់ខ្ញុំ គាត់និយាយ “បងប្រុស ប្រាណហាំ លោកមានការបកស្រាយខុស លោកបកស្រាយមិនត្រឹមត្រូវ ឡើយ។”

13 ឥឡូវ យើងឮ...ពួកគេទៅមេតូឌីស្ត ហើយនិយាយ “បាបទីស្ត បកស្រាយ មិនត្រឹមត្រូវ។” អ្នកបាបទីស្តនិយាយ “អ្នកពេនទីកុស្តបកស្រាយមិនត្រឹមត្រូវ។” ពួកអ្នកពេនទីកុស្តនិយាយថា “ពួក—ពួកអ្នកវ៉ែនណេសបកស្រាយមិនត្រឹមត្រូវ។” ពួកអ្នកវ៉ែនណេសនិយាយថា “អ្នកអាស៊ីមប៊ី បកស្រាយមិនត្រឹមត្រូវ។” ហើយ ម្នាក់ៗនៃពួកគេនិយាយថាអ្នកផ្សេងមិនត្រឹមត្រូវ។

14 ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបកស្រាយសម្រាប់ទ្រង់ផ្ទាល់! ព្រះអង្គមិនត្រូវការនរណា បកស្រាយសម្រាប់ព្រះអង្គឡើយ។ ព្រះអង្គធ្វើការបកស្រាយសម្រាប់ព្រះអង្គ ផ្ទាល់។ នរណាជាមនុស្សដែលអាចបកស្រាយពីព្រះជាម្ចាស់បាន? ព្រះជាម្ចាស់ ជាអង្គបកស្រាយសម្រាប់ទ្រង់ផ្ទាល់។

15 ឥឡូវ ពេត្រុសនិយាយត្រង់ចំណុចនេះ យើងឃើញថាពីដំបូងពេល ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល “ចូរមានពន្លឺ” នោះក៏មានពន្លឺ នោះគឺជាការបកស្រាយ សម្រាប់ការនោះឯង។ ពេលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលពីអ្វី ហើយ វាក៏បើកសម្តែង ចេញមក ដូច្នោះហើយ ការបកស្រាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ថា ជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នោះ គឺត្រឹមត្រូវ។ ឃើញទេ? ពេលទ្រង់មានបន្ទូល “ចូរមានពន្លឺ” នោះគឺមាននៅ ក្នុងព្រះតម្រិះទ្រង់ជាមុនថាពន្លឺនោះជាបែបណា។ ពេលព្រះអង្គមានបន្ទូល “ចូរ មានពន្លឺ” ពន្លឺក៏រីកសាយនៅលើផ្ទៃមេឃ នោះគឺជាការបកស្រាយ។ គ្មាននរណា បកស្រាយការនោះឡើយ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល ហើយ វាក៏កើតមាន។ ពេលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល វាក៏បើកសម្តែងឡើងមែន នោះជាការបកស្រាយពី ព្រះបន្ទូល។ ហេតុអ្វីបាន ជាមនុស្សមិនអាចឃើញសេចក្តីនោះ? ហេតុអ្វីមនុស្ស មិនឃើញការនោះ?

16 នៅពេលព្រះធ្វើការសន្យា ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូល... កាល—កាលដើមដំបូង នៅលោកុប្បត្តិ ទ្រង់ដាក់ព្រះបន្ទូលទៅតាមសម័យកាលដែលវាបានតមកពីដើម ដំបូងរហូតដល់ចុងបញ្ចប់។ ហើយ តមកសម័យនេះ ពិភពនៃក្រុមជំនុំបានមាន សេចក្តីទាំងនេះបានលាយចូលនឹងវប្បធម៌ប្រពៃណី និង អ្វីផ្សេងទៀតហើយ ព្រះជាម្ចាស់តែងតែបញ្ជូនរូបភាព តាមរយៈ សញ្ញាចាស់និងសញ្ញាថ្មី ព្យាករី! ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បានមកដល់ពួកព្យាករី។ តើវាអាចមកបានដោយ របៀបណា? វាបានបើកសម្តែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ការបើកសម្តែងរបស់ ព្រះជាម្ចាស់ បង្ហាញប្រាប់ថាតើវាត្រូវឬខុស។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចបកស្រាយ ឡើយ ព្រះបន្ទូលនឹងបកស្រាយខ្លួនឯង។ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលសន្យា ហើយវា ក៏កើតមាន!

17 តើវាមានអ្វីល្អនៅពេលដែល និយាយពីអ្វីមួយផ្សេងអំពីវានោះ? តើនរណា ដែលជាមនុស្សបាបព្យាយាមនិយាយ (ពេលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការសន្យានោះព្រះអង្គ នឹងធ្វើ) នោះ ជាការបកស្រាយខុសឬ? នោះគឺជាព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ដែល ធ្វើការ បកស្រាយសម្រាប់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ ព្រះអង្គមិនត្រូវការនរណាបកស្រាយសម្រាប់ ទ្រង់ឡើយ។ ព្រះអង្គបកស្រាយដោយទ្រង់ផ្ទាល់ដោយការបើកសម្តែងឱ្យឃើញ អ្វី ដែលព្រះអង្គបានសន្យាថាព្រះអង្គនឹងធ្វើ។

18 អូ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំអាចឃើញការនោះ និងឃើញសេចក្តីសន្យាដែលតាំងសម្រាប់សម័យកាលនីមួយៗ! សម័យកាលផ្សេងទៀត ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនរូបភាព (បន្តចុះមកសម័យកាលក្រុមជំនុំទី៧) និងបានបើកបង្ហាញគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះអង្គសន្យាថានឹងធ្វើ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង គ្មានអ្វីដែលនៅសល់មិនបានធ្វើឡើយ។ ជាការពិត! អ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល ព្រះអង្គនឹងធ្វើ ដូចទ្រង់ធ្លាប់បានធ្វើ។

19 ព្រោះពេលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល ត្រឡប់ទៅអេសាយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ស្រីក្រមុំព្រហ្មចារី នឹងមានផ្ទៃពោះ” ហើយនាងក៏មានផ្ទៃពោះមែន។ ឥឡូវ នរណា—នរណាអាចបកស្រាយសេចក្តីនេះបាន? ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើការបកស្រាយ។ ទ្រង់មានបន្ទូល “ស្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌” នាងក៏មាន។ ឥឡូវតើអ្នក...អ្នកមិនអាច...គ្មានអ្វីអាចនិយាយពីការនោះឡើយ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា នាងនឹងមាន ហើយ វាក៏កើតមានពិត។ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំ ងងឹតពេកដែលមិន អាចមើលឃើញបាន។ ឃើញទេ ពួកគេមានគំនិតផ្ទាល់សម្រាប់សេចក្តីនោះ។ វាខុសពី—ខុសពីអ្វីដែលពួកគេរំពឹងទុក។

20 លោកពេត្រុសនៅត្រង់ចំនុចនេះគឺសំដៅទៅក្រោយវិញ គាត់និយាយ “ព្រះជាម្ចាស់បើកសម្តែងពីព្រះគ្រីស្ទដោយព្រះបន្ទូលទ្រង់ព្រះអង្គមានបន្ទូល នេះកូនជាទីស្រឡាញ់របស់យើង។” អ្នកជឿទាំងនេះឈរនៅទីនោះ។ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអង្គតែងបើកសម្តែងពីព្រះគ្រីស្ទដោយព្រះបន្ទូលព្រះអង្គព្រោះព្រះគ្រីស្ទជាព្រះបន្ទូល។ ព្រះអង្គតែងសម្តែងឱ្យឃើញជានិច្ច។

21 ពេលព្រះអង្គមានបន្ទូល...នៅសម័យណូអេ ព្រះគ្រីស្ទស្ថិតនៅក្នុងណូអេ។ តើអ្នកជឿទេ? ណូអេនិយាយ“វានឹងមានភ្លៀង មានភ្លៀង ហើយផែនដីនឹងត្រូវបំផ្លាញអស់ទៅ។” វាក៏ភ្លៀង។ នោះវាមិនត្រូវការ ការបកស្រាយអ្វីឡើយ។ វាមានភ្លៀងដោយព្រោះព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងណូអេដែលមានបន្ទូល “វានឹងមានភ្លៀង។” គាត់គឺជាព្យាករី ហើយភស្តុតាងទាំងនេះ ជាអ្វីដែលគាត់បាននិយាយនោះក៏មានមែន។ ដូច្នេះគេមិនចាំបាច់បកស្រាយឡើយ។

22 មានអ្នកខ្លះនៅជុំវិញនោះអាចនិយាយថា “មនុស្សនេះមិនដឹងថាខ្លួនគាត់កំពុងនិយាយអ្វីឡើយ” ។

23 ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់តែងតែសន្យា “បើមាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណ ឬ ជាហោរា ហើយអ្វីដែលគាត់និយាយកើតមានពិត ដូច្នេះ ចូរស្តាប់ចុះ។” ត្រូវហើយ ព្រោះវាជាការពិត។ វាត្រូវតែស្របតាមព្រះបន្ទូល។ ហើយ ណូអេក៏ស្របតាមព្រះបន្ទូលដែរ។ ដូច្នេះគាត់ក៏ថ្លែងទំនាយថានឹងមានភ្លៀង ហើយ វាក៏ភ្លៀង។ ដូច្នេះមិនត្រូវការបកស្រាយអ្វីសម្រាប់ការនោះឡើយ ព្រោះវាបែបនោះ ឯង។

24 អេសាយបាននិយាយថា “ស្រ្តីព្រហ្មចារីនឹងមានផ្ទៃពោះ” ហើយនាងក៏ មាន។ ឥឡូវនេះជារឿងគួរខ្លាចមិនធម្មតា។ ត្បិតឃើញទេ វាមានរយៈពេលរាប់រយ ឆ្នាំក្រោយទៀតមុន ស្រ្តីព្រហ្មចារីមានផ្ទៃពោះ។

25 វាមិនមែនជារឿងធម្មតារហូតដល់បុរសចិត្តល្អម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូសែប ប្តីរបស់ នាង “ជាមនុស្សសុចរិត និង មិនបានធ្វើឱ្យរឿងនាងទៅជាសាធារណៈ...” ជា មនុស្សល្អនៅសម័យនោះ វាត្រូវជាយ៉ាងណាដែរ ចំពោះយ៉ូសែបពេលដែលគាត់ ភ្ជាប់ពាក្យ ត្រូវរៀបការជាមួយម៉ារី។

26 នាងជាប់ចំណងប្តីប្រពន្ធ។ នៅសម័យនោះបើកាត់ផ្តាច់ គឺប្រៀបបាននឹងការ ធ្វើកំផិត។ ហើយជាការពិត សម្រាប់យ៉ូសែប វាហាក់បីដូចជាម៉ារីព្យាយាមប្រើ គាត់ដើម្បីបិទបាំង ឬយកគាត់ជាខែលចំពោះអ្វីដែលធ្វើខុស ព្រោះនៅត្រង់នេះ នាងត្រូវបានឃើញថានឹងក្លាយជាម្តាយរបស់គេ ដែលមិនបានរៀបការ គឺត្រឹមតែ ភ្ជាប់ពាក្យ។ អន្ទាក់ល្អិត នៅត្រង់ចំណុចនោះ អាចត្រូវគេគប់សម្លាប់នឹងថ្ម វា ត្រូវបែបនេះ បើធ្វើតាមច្បាប់។

27 ហើយ យ៉ូសែបដែលជាប្តី ជាមនុស្សសុចរិត ជាមនុស្សសុចរិតណាស់។ គាត់ ជឿដល់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយពេលនាងស្វែងរកគាត់សម្រាប់សេចក្តីស្រឡាញ់ ទាំង នោះ ដោយភ្នែកស្រទន់ធំៗ ហើយនិយាយ “យ៉ូសែប ទេវតាកាព្រីយ៉ែល បាន មក ជួបនឹងខ្ញុំ ហើយប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំនឹងមានគភ៌ ដោយមិនបានស្គាល់បុរសណា សោះ។”

28 ឥឡូវ បើយ៉ូសែបគ្រាន់តែសម្លឹងមើលខគម្ពីរ ព្យាករី បានទាយថានាងនឹង កើតមានដូច្នេះ! វាគឺជាព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ដែលបកស្រាយព្រះបន្ទូលនោះ! ឃើញ ទេ? ប៉ុន្តែវា មិនធម្មតាឡើយ។

29 នោះជាបញ្ហានៅសម័យកាលនោះ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្លាយជា ចម្លែកសម្រាប់មនុស្សទាំងនោះ វាចម្លែកពេក។ ព្រះជាម្ចាស់តែងធ្វើអ្វីដែលមិន ធម្មតា។ ព្រះនៅទីណា មានរឿងមិនធម្មតានៅទីនោះ។ វាជារឿងដែលផ្ទុយពីរបៀប លោកិយ ព្រោះពួកគេចង់ឱ្យអ្វីៗស្របទៅតាមការគិតរបស់គេដែលគួរតែកើត។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់យាងចូលមក ហើយធ្វើការដែលមិនធម្មតា។

30 “តើស្ត្រីព្រហ្មចារី អាចមានផ្ទៃពោះដោយរបៀបណា?” គាត់ស្មោះត្រង់ណាស់ គាត់បានស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ចំពោះរឿងនោះ។

31 ហើយ ក្រោយមកព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់គាត់តាមរយៈយល់ស្តី ហើយ មានបន្ទូលថា “យ៉ូសែប ជាកូនរបស់ដាវីឌ កុំឱ្យខ្លាចនឹងយកម៉ារីធ្វើជា ប្រពន្ធអ្នកឡើយ ព្រោះកូនដែលនាងមានគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះជាម្ចាស់ បានគ្របបាំងនាង។ នេះជាអ្វីដែលបានកើតមាន។”

32 តើអ្នកធ្លាប់បានកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលព្រះទំនាក់ទំនងទៅកាន់យ៉ូសែប នៅទីនោះទេ? នៅរបៀបបន្ទាប់ តាមការយល់ស្តី។ ឥឡូវ យើងដឹងថាមានការ យល់ស្តី យើងជឿលើការយល់ស្តី។ ខ្ញុំជឿលើការយល់ស្តី។ ជារៀងមក... ព្រះជាម្ចាស់តែងមានទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សក្នុងសុបិន្ត។ ប៉ុន្តែការយល់ ស្តីជារៀងបន្ទាប់បន្សំប៉ុណ្ណោះ ឃើញទេ វាអាចខុសប្រក្រតីទាល់តែមានការ បកស្រាយ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនចាំបាច់ការបកស្រាយទេ។ គឺព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ជា អ្នកមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូសែប ដោយព្រោះពេលនោះមិនមានព្យាករិសម្រាប់ ទឹកដីនៅសម័យនោះដើម្បីបកស្រាយឡើយ។ គឺមិនមានព្យាករណ៍មួយ ឡើយក្នុងរយៈពេល៤០០ឆ្នាំ។ ដូច្នេះអ្វីដែលល្អបំផុតគឺព្រះជាម្ចាស់យកព្រះទ័យ ទុកដាក់នឹងការសង្គ្រោះធ្វើឡើងតាមរយៈព្រះបុត្រារបស់ទ្រង់ ក៏បានមានបន្ទូល ទៅកាន់យ៉ូសែបតាមរយៈការយល់ស្តី និងមិនចាំបាច់មានការបកស្រាយទេ។ ព្រះអង្គមានបន្ទូល “ស្ត្រីនោះសុចរិតទេ។ គឺបុត្រាបរិសុទ្ធដែលមាននៅក្នុងផ្ទៃនាង គឺជាបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។” វាមិនត្រូវការ ការបកស្រាយឡើយ។

33 ព្រះជាម្ចាស់បកស្រាយដោយព្រះអង្គផ្ទាល់ចំពោះអ្នកស្មោះត្រង់ ចិត្តស្មោះ ត្រង់ មនុស្សប្រុសស្រីដែលសម្លឹងមើល—អ្វីជាអាថ៌កំបាំង បើអ្នកស្មោះត្រង់ និង គោរពកោតខ្លាច និងជឿបាន ព្រះជាម្ចាស់មានរបៀបដែលបកស្រាយសម្រាប់ អ្នក។ ទីមួយ ត្រូវរកឲ្យឃើញ ប្រសិនបើវាជាការសន្យា។ ប្រសិនបើយ៉ូសែប

បានដកថយចេញពីទំនៀមទម្លាប់ហើយត្រូវទប់មកព្រះគម្ពីរ ហើយស្វែងរកក្នុង អេសាយចែងថានាងនឹងមានគភ៌ពិត។

34 ហើយអ្វីដែលបាននិយាយ និង កំណើតរបស់ទ្រង់ ហើយអ្វីទាំងអស់ត្រូវបាន និយាយតាមបទគម្ពីរ “ដោយហោរ៉ាបរិសុទ្ធ” ដូចពេត្រុសបាននិយាយ។ ហើយ គ្មានមនុស្សណាមានសិទ្ធិ យកការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះរឿងនោះឡើយ។ វាកើតមានដូចអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល។ ព្រះអង្គជាការបើកឱ្យឃើញពី ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានសន្យាសម្រាប់សម័យនោះ។ ព្រះជាម្ចាស់ មានបន្ទូល ដូច្នេះវាក៏កើតមាន។ នោះជាការស្រេច។

35 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល...ពេលទ្រង់គង់លើផែនដី ពេលពួកគេមិនអាចយល់ ពន្លឺកិច្ចទ្រង់ វាអស្ចារ្យណាស់ វាមានព្រឹត្តិការណ៍សម្លេងពេក (ពួកគេមិនអាច យល់បាន) មានភាពជាព្រឹត្តិការណ៍អស្ចារ្យ។ ពួកគេមិនអាចយល់ពីទ្រង់បាន។ ព្រះអង្គមានបន្ទូល “ចូរស្វែងរកក្នុងបទគម្ពីរ!” (ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ខ្ញុំមិនបានបិទអ្នក នៅត្រង់នេះទេ ចូរឲ្យផុសផុលចំពោះការនោះ។) “រកមើលក្នុងបទគម្ពីរ ព្រោះក្នុង បទគម្ពីរអ្នកគិតថាអ្នកអាចរកបានជីវិតអស់កល្ប ហើយពួកវាគ្រាន់តែធ្វើបន្ទាល់ពី ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ។” ឃើញទេ? “ពួកវាគ្រាន់តែជារឿងមួយដែលប្រាប់ថាខ្ញុំជានរណា។”

36 ឃើញទេ ព្រះជាម្ចាស់ដាក់ព្រះបន្ទូល។ នៅសម័យនោះជាការបើកសម្តែង របស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់(អេម៉ាញូអែល)ដែលគង់ជាមួយយើង “ព្រះនាម ទ្រង់ត្រូវបានហៅថាជាការអស្ចារ្យ ជាអ្នកផ្តល់យោបល់ ជាម្ចាស់នៃសេចក្តី សុខសាន្ត ជាព្រះមានចេស្តា ជាព្រះបិតាគង់នៅអស់កល្ប។ ហើយព្រះនាមទ្រង់ គួរត្រូវបានហៅថា អេម៉ាញូអែល ព្រះអង្គគង់ជាមួយយើង”។ ព្រះជាម្ចាស់គង់ក្នុង ជានីខ។ ព្រះអង្គគង់ក្នុងម៉ូសេ។ ព្រះជាម្ចាស់! ជាព្រះដែលតរៀងមក បើកសម្តែង ឱ្យឃើញអង្គទ្រង់នៅសម័យនោះ។ ប៉ុន្តែនៅសម័យនេះ “ស្រីក្រមុំព្រហ្មចារីនឹង មានគភ៌ ហើយនាងនឹងបង្កើតបានបុត្រាមួយអង្គ ហើយព្រះអង្គនឹងគង់ជាមួយ យើង។”

37 នោះជាអ្វីដែលពួកគេបានឆ្កាងទ្រង់ ដែលតាំងអង្គទ្រង់ជាព្រះ ហើយក៏ បំបែក ថ្ងៃសប្តិៗ។ ព្រះអង្គជា—ព្រះអង្គជាព្រះលើថ្ងៃសប្តិៗ ហើយព្រះអង្គជា ព្រះ។ ហើយទ្រង់មិនមែនជាមនុស្សធម្មតាឡើយ ឬ ជាព្យាករីធម្មតាទេ (ទោះ បើព្រះអង្គជាមនុស្សធម្មតា និងជាព្យាករីក៏ដោយ) ប៉ុន្តែព្រះអង្គជាព្យាករីមាន

ភាពជាព្រះ។ ហើយព្រះអង្គគឺជាសេចក្តីបំពេញនៃព្រះបន្ទូល គឺតាមសេចក្តីពិត ដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល ព្រះអង្គនឹងធ្វើ។ មានបន្ទូលថា “នរណាម្នាក់នៃ អ្នករាល់គ្នា អាចកាត់ទោសខ្ញុំចំពោះបាប? ចូរស្វែងរកនៅក្នុងបទគម្ពីរ! ក្នុងគម្ពីរ អ្នកគិតថាអ្នករាល់គ្នាអាចរកបានជីវិតអស់កល្ប ហើយបទគម្ពីរនោះជាទីបន្ទាល់ពី ខ្ញុំ។” ប៉ុន្តែតាមទំនៀមទម្លាប់នោះ គឺពួកគេរស់នៅជាពន្លឺនៃសម័យមួយទៀត។

38 ដូចដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយ កាលពីប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន “រស់នៅក្នុងពន្លឺមួយ។” ពន្លឺ “ការចាំង” ព្រះអាទិត្យចាំងពន្លឺ ហើយវាខុស។ ហើយពន្លឺនៃសម័យកាល មួយទៀតគឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងដែលខុស។ មនុស្សតែងតែដើរក្នុងអ្វីដែលកើតឡើង ជាយូរឆ្នាំកន្លងទៅ។ លូធីរៀន បានដើរក្នុងពន្លឺនៃលូធីរៀន។ ពន្លឺថ្ងៃរបស់លូធី រៀនល្អក្នុងសម័យកាលរបស់ខ្លួន វេស្តល្អក្នុងសម័យរបស់គាត់ ពេនទីកុស្តល្អ ក្នុងសម័យរបស់គេ។ យើងត្រូវឡើងជណ្តើរ យើងរស់នៅសម័យកាលមួយទៀត! យើងកំពុងបន្ត បន្ត យើងមិនអាចនៅតែសម្លឹងងាកក្រោយឡើយ។

39 ពេលយើងដាក់ខ្លួនចុះក្នុងអ្វីមួយ យើងគិតថាយើងមានវាជាសេចក្តីធ្វើឡើង គ្រប់ការ យើងបានបង្កើតវប្បធម៌ខ្លួនឯងមួយឡើង ហើយវាជាការត្រឹមត្រូវសម្រាប់ ថ្ងៃនោះ ប៉ុន្តែយើងត្រូវបន្តទៅមុខ! ពិនិត្យមើលខគម្ពីរ ហើយមើលអ្វីដែលបាន សន្យានៅថ្ងៃនេះ ដូច្នេះយើងដឹងថាយើងនៅត្រង់ណា។ ដូច្នេះយើងអាចប្រាប់ កន្លែងដែលយើងឈរ។

40 លូធី អ្នកអាចមើលក្នុងគម្ពីរហើយឃើញក្នុងនោះ—នៅសម័យសាឌីស អ្នក អាចមើលឃើញដូចគ្នាដែលជាអ្វីបានសន្យា។ សម្លឹងមើលអ្វីដែលអ្នកដើរតាម គេ ធ្វើរៀងមក មើលអ្វីដែលអាចជួបជាមួយគាត់បាន ជាការជាក់ស្តែង “ភាពល្អិត ឆ្លាតវៃនៃមនុស្ស” ធ្វើកំណែទម្រង់។ ពិនិត្យមើល វេស្តី និង អ្វីទៀត។ វាតមករ ហូតដល់សម័យពេនទីកុស្ត ហើយតមកសម័យនោះ មើលពីរបៀបវាធ្វើដំណើរ។ ពិនិត្យមើលបទគម្ពីរហើយឃើញថាយើងនៅត្រង់ណា។ នោះជាហេតុផលដែល ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល “ស្រាវជ្រាវមើលបទគម្ពីរ!”

41 មើលថាយើងកំពុងនៅឯណា! ខ្ញុំជឿថាយើងកំពុងនៅក្នុងពេលនៃការយាង មករបស់បុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំជឿថាយើងកំពុងតែនៅសម័យ—វេលាដែល ព្រះអង្គអាចលេចចេញមកគ្រប់ពេល។ ខ្ញុំជឿថាព្រះបន្ទូលប្រកាសបែបនោះ ថា យើងកំពុងតែនៅវេលាចុងក្រោយនៃពិភពលោកនេះ។ ខ្ញុំអាចឃើញអ្វីមួយដែល

កំពុងតែមានរូបរាងឡើង។ ឃើញទេ អំពីអ្វីដែលក្រុមប្រឹក្សានៃគ្រីស្ទានទាំងមូល ដឹកនាំក្រុមជំនុំទៅរកសេចក្តីនោះគឺទៅរកទីសម្គាល់នៃសត្វចតុកោណ។ និងឃើញ ចក្រភពរ៉ូម និងអ្វីដែលវាកំពុងតែធ្វើ និងអ្វីផ្សេងទៀតរបស់វាដែរ។ ឃើញពួកវាមក ជាមួយគ្នា ហើយពន្លត់ពន្លឺ និងបិទដំណឹងល្អ។ គ្រប់គ្នានឹងក្លាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់ វាហើយ និងដើរក្នុងពន្លឺរបស់វា បើមិនដូច្នោះអ្នកមិនអាចដើរបានឡើយ។ ឃើញទេ យើងកំពុងនៅពេលចុងក្រោយ។ គ្មានអ្វីនៅសេសសល់សម្រាប់យើងទៀតឡើយ ប៉ុន្តែមានតែការតោងជាប់ជាមួយព្រះជាម្ចាស់ និងជឿព្រះបន្ទូលទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះបន្ទូលតែងតែត្រឹមត្រូវជានិច្ច។

42 នៅសម័យកាលក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ ជាមួយកាលក្រុមជំនុំតែមួយក្នុងចំណោម ក្រុមជំនុំទាំងអស់ ដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានដាក់នៅខាងក្រៅក្រុមជំនុំ។ ព្រះអង្គនៅ ខាងក្រៅហើយ កំពុងតែគោះ។ មានអ្វីកើតឡើង? ក្រុមប្រឹក្សាគ្រីស្ទបរិស័ទ ជា អ្វីដែលបានរុញព្រះអង្គទៅក្រៅ។ ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ថា ព្រះអង្គត្រូវបានគេដាក់ នៅខាងក្រៅ ហើយព្រះអង្គក៏បានត្រូវបានដាក់មែន។ វាបានបិទអ្វី? ព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះអង្គជាព្រះបន្ទូល ព្រះអង្គគឺនៅតែជាព្រះបន្ទូលជានិច្ច ហើយព្រះអង្គ នៅតែជាព្រះបន្ទូលនៅយប់នេះដដែល! ព្រះអង្គជាព្រះបន្ទូល។

43 ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ “ព្រះបន្ទូលមុតជាង និងមានអំណាចជាងដាវមុខពីរ។” គម្ពីរហេព្រើជំពូកទី៤-ពិចារណាអស់ទាំងគំនិតដែលចិត្តគិតហើយដែលសំរេច ដែរ។” នោះគឺជាព្រះបន្ទូល! ពួកគេគួរតែស្គាល់ថាទ្រង់ជាអ្នកណា ពេលព្រះយេស៊ូ មានបន្ទូលបែបនោះនៅសម័យនោះ។

44 ពិនិត្យមើលអ្វីដែលព្រះអង្គបានធ្វើ។ ថ្ងៃមួយព្រះអង្គឈរនៅទីនោះ នៅដើម ដំបូងដៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះអង្គ។ មានមនុស្សមកជួបទ្រង់ឈ្មោះថាស៊ីម៉ូន ស៊ីម៉ូនពេ ត្រុស។ ហើយពេលពេត្រុសមើលមកទ្រង់ ហើយ—ហើយឃើញទ្រង់ ព្រះយេស៊ូ មានបន្ទូលទៅគាត់ថា “អ្នកឈ្មោះថាស៊ីម៉ូន ជាកូនរបស់យ៉ូណាស។” (គាត់អាច ដឹងពីអ្វីដែលម៉ូសេបាននិយាយ “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នកនឹងលើកឱ្យមានហោរ៉ា ម្នាក់ដូចជាខ្ញុំ ហើយអ្នកត្រូវតែស្តាប់គាត់”)។ ហើយទីនេះមានមនុស្សម្នាក់ដែលជា អ្នកមិនធ្លាប់ជួបគាត់ពីមុនសោះក្នុងជីវិត បាននិយាយមកគាត់ “អ្នកឈ្មោះស៊ីម៉ូន និង អ្នកជាកូនរបស់យ៉ូណាស។” ហេតុអ្វី គាត់ដឹងបានច្បាស់ដូច្នោះពីព្រោះមិន

មាន...ពួកគេមិនមានព្យាករណ៍រាប់រយឆ្នាំមកហើយឥឡូវមានមនុស្សម្នាក់ប្រាប់គាត់
ថាគាត់ជានរណា។ គ្មានចម្ងល់អ្វីទេ គាត់គួរទទួលយកវា!

45 ភីលីពពេលនោះ បានចេញទៅហើយ—ហើយរកឃើញណាថាណែនក្រោម
ដើមឈើ ហើយនាំគាត់ទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល “មើលជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែលដែលគ្មានទោសសោះ។”

គាត់និយាយ “លោកគ្រូអើយ តើលោកស្គាល់ខ្ញុំពីពេលណាមក?”

46 ទ្រង់មានបន្ទូល “មុនភីលីព ហៅអ្នកពេលអ្នកនៅក្រោមដើមឈើខ្ញុំបានឃើញ
អ្នកហើយ។”

47 គាត់និយាយ “លោកគ្រូអើយ លោកជាព្រះបុត្ររបស់ព្រះ! ព្រះអង្គជាស្តេច
របស់អ៊ីស្រាអែល។” គាត់ដឹងបែបនោះ! ជាអ្វីទៅ? វាមិនត្រូវការការបកស្រាយឡើយ
ព្រះយេហូវ៉ាមានបន្ទូលបែបនោះ!

48 មានអ្នកដែលយល់នៅទីនោះគេមិនជឿឡើយ។ គេនិយាយថា “មនុស្សម្នាក់
នេះជាបៀសប្លែក។ គាត់មាន—គាត់ចេះល្បិចបំភាន់ដែលចេញមក។ គាត់—គាត់
ជាគ្រូទាយឬជាអ្វីមួយ។”

49 ព្រះយេស៊ូសម្លឹងមើលពួកគេហើយមានបន្ទូល “បើអ្នកនិយាយបែបនោះ
ទៅកាន់ព្រះបុត្រនោះអាចលើកលែងទោសឱ្យបាន។ ប៉ុន្តែពេលព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធយាងមកហើយធ្វើការដូចគ្នា ហើយអ្នកនិយាយទាស់នឹងទ្រង់ នោះគ្មាន
ការអត់ទោសដល់អ្នកឡើយ ទោះក្នុងលោកនេះ ឬលោកខាងក្រោយដែលមក
ទៀត។” ព្រះអង្គកំពុងតែថ្លែងទំនាយពីសម័យរបស់យើង ជាសម័យដែលយើង
អាចមើលឃើញ។ ព្រោះព្រះអង្គនៅដូចថ្ងៃម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និង រៀងរហូតទៅ។

ចងចាំ នោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលនៅក្នុងម៉ូសេ។

50 នោះគឺជាព្រះយេស៊ូ ដែលនៅក្នុងជានីខ។ ពេលដែលជានីខជាកូន...ជានីខបាន
ឡើងទៅលើភ្នំ ជាស្តេចដែលគេបដិសេធ ហើយយំពីរឿងក្រុងយេរូសាឡឹម វា
គ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះយេស៊ូដែលនៅក្នុងខ្លួនគាត់។ ប្រហែលប្រាំបីយេឆ្នាំក្រោយមក
បុត្ររបស់ជានីខឡើងទៅលើភ្នំអូលីវ ហើយមើលមកក្រុងយេរូសាឡឹមក៏យំដែរ
ហើយនិយាយថា “យេរូសាឡឹម យេរូសាឡឹម តើប៉ុន្មានដងហើយដែលខ្ញុំត្រូវគ្រប
បាំងអ្នកដូចជាមេមាន់បណ្តើរកូន ប៉ុន្តែអ្នកមិនដឹងឡើយ!”

51 ពេលយ៉ូសែបនៅក្នុងគុក នោះក៏ជាព្រះយេស៊ូដែរ។ ពេលគាត់ត្រូវបានគេលក់ តម្លៃជិតសាមសិបស្លឹង នោះគឺជាព្រះយេស៊ូហើយ។ ពេលគាត់ត្រូវបានតែងតាំងជា មនុស្សរបស់ប៉ូទីដា នោះគឺជាព្រះយេស៊ូហើយ។ ពេលគាត់តាំងនៅខាងស្តាំស្តេច ជាដាន។ ហើយពេលគាត់ចេញទៅ គ្រប់គ្នា...សម្លេងព្រៃ គ្រប់គ្នាត្រូវតែលុតជង្គង់ នោះគឺជាព្រះយេស៊ូហើយ។ គ្មាននរណាអាចទៅជិតស្តេចជាដានលើកលែងតែ តាម—តាមរយៈយ៉ូសែប គ្មាននរណាអាចមកព្រះជាម្ចាស់ លើកលែងតែតាមរយៈ ព្រះយេស៊ូ។ វាគឺជាព្រះយេស៊ូ ព្រះបន្ទូលថ្លែងទំនាយ ត្រូវបានបំពេញ ថ្លែងជា ស្រមោល និងតាមប្រភេទណាមួយ។

52 ពេលព្រះយេស៊ូនៅទីនេះលើផែនដី ទ្រង់បានធ្វើដូចគ្នានិងអ្វីដែលហោរ៉ា បានធ្វើដែរ ដូច្នេះហើយបានជាគេដឹងថាព្រះអង្គជាការបើកសម្តែងនៃព្រះបន្ទូល ព្រះជាម្ចាស់។ វាមិនត្រូវការអ្នកបកស្រាយឡើយ។

53 ពេលដែលណាថាណែលឃើញបែបនេះ គាត់មានក្រាបចុះ និយាយ “លោក ជាស្តេចនៃអ៊ីស្រាអែល ព្រះបុត្រារបស់ព្រះ ជាស្តេចនៃអ៊ីស្រាអែល។ យើងស្គាល់ ទ្រង់ គ្មាននរណាអាចធ្វើការនេះឡើយ។”

54 លោកនីកូដេម មកជួបពេលយប់ និយាយដូចគ្នាចំពោះពួកដាវីស៊ី។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ពួកគេត្រូវច្នាក់ជាប់នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាជំនឿរបស់គេដែលថាពួកគេមិន អាចទទួលបាន។ គាត់បង្ហាញអ្វីដែលគេនិយាយ និយាយថា “លោកគ្រូ យើង...” នរណាគេ “យើង”? ក្រុមប្រឹក្សារបស់គេ! “យើងដឹងថាលោកជាគ្រូដែលមកពី ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះគ្មានមនុស្សណាអាចធ្វើការទាំងនេះ លើកលែងតែព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងអ្នកនោះ។” ពួកគេស្គាល់ ពួកគេដឹងដូច្នេះ ប៉ុន្តែពួកគេច្នាក់ជាប់នៅត្រង់ នោះ។

55 ហើយព្រះជាម្ចាស់ នៅកាលពីសែសិបឆ្នាំកន្លងមក បានអង្រួនប្រជាជាតិ ដោយការជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយមនុស្សប្រុសស្រីនៅក្រៅពីនោះ ព្រោះពួកគេនៅច្នាក់ជាប់នឹងរឿងដូចគ្នា រស់នៅក្នុងពន្លឺមួយនៃសម័យផ្សេង។ មាន បញ្ហាអ្វី? គ្រប់គ្នាចង់ក្លាយជាមេតូឌីស្ត បាបទិស្ត ព្រឹសប៊ីធីរៀន លូធីរៀន និងអ្វី ផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ វាជាពន្លឺ។

56 ពួកគេរស់នៅក្នុងសម័យកាលរបស់ម៉ូសេ។ តើគាត់និយាយយ៉ាងណា? គាត់ និយាយ...ពួកគេនិយាយ “យើងជាសិស្សរបស់ម៉ូសេ។”

57 ព្រះអង្គមានបន្ទូល “បើអ្នកស្គាល់ម៉ូសេ អ្នកក៏ស្គាល់ខ្ញុំដែរ ម៉ូសេបានសរសេរសេចក្តីនេះអំពីខ្ញុំ!”

58 បើអ្នកស្គាល់លូធី អ្នកនឹងស្គាល់សម័យនេះ! បើអ្នកស្គាល់មេតូឌីស្ត អ្នកនឹងស្គាល់សម័យនេះ! ព្រោះព្រះគ្រីស្ទបានសរសេរពីសម័យនេះ! ព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបំពេញ ត្រូវតែបំពេញនៅក្នុងសម័យនេះ។ វាមិនត្រូវការនរណាម្នាក់បកស្រាយឡើយ ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើការបកស្រាយដោយព្រះអង្គផ្ទាល់។ ព្រះជាម្ចាស់បកស្រាយពីព្រះអង្គផ្ទាល់ ព្រោះព្រះអង្គជាអង្គតែមួយដែលអាចបកស្រាយបាន។ សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់តែងតែកាត់សេចក្តីថាត្រឹមត្រូវពីអ្វីដែលព្រះអង្គមានបន្ទូល ហើយនោះជាការបកស្រាយផ្ទាល់។

59 ឥឡូវ ព្រះយេស៊ូ (ដើម្បីសន្សំពេលវេលា) ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល ក្នុងគម្ពីរយ៉ូហាន ជំពូកទី១៤ ខ១២ “អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នោះនឹងធ្វើការដែលខ្ញុំធ្វើដែរ។” តើព្រះអង្គមានបន្ទូលបែបនេះ? ជាការពិត។ មិនត្រូវការការបកស្រាយណាផ្សេងឡើយ។ នៅពេលនរណាម្នាក់ធ្វើការនោះ នោះគឺជាព្រះជាម្ចាស់។ ជាការពិត!

60 ព្រះអង្គមានបន្ទូលបែបនោះ: “ដូចជាសម័យកាលឡុតយ៉ាងណា ថ្ងៃដែលបុត្ររបស់មនុស្សមកវិញក៏យ៉ាងនោះដែរ។” ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលបែបនោះ។ តើទ្រង់មានបន្ទូលបែបនេះទេ? ជាការពិត ព្រះអង្គមានបន្ទូលមែន! នោះមិនត្រូវការការបកស្រាយឡើយ។

ពួកគេនិយាយ “ល្អនោះមានន័យថា...”

61 វាមានន័យដូចអ្វីដែលព្រះអង្គមានបន្ទូល! “ដូចជាសម័យកាលឡុតយ៉ាងណា ថ្ងៃដែលបុត្ររបស់មនុស្សមកវិញក៏យ៉ាងនោះដែរ។” តើសម័យរបស់ឡុតគឺយ៉ាងណា? ចូរត្រឡប់ទៅមើលបន្តិច ស្វែងរកអ្វីដែលគេបានធ្វើ។

62 មានមនុស្សបីថ្នាក់នៅសម័យឡុត: អ្នកជឿ អ្នកធ្វើជាជឿ និង អ្នកមិនជឿ។ មាននៅក្នុងគ្រប់ក្រុមមនុស្ស ដូចគ្នា។

យើងឃើញថាអ្នកស្រុកសូដុំជាមនុស្សមិនជឿ

ឡុតជា អ្នកធ្វើជាជឿ

63 អំប្រាហាំ ជាអ្នកជឿ។ គាត់ជាម្នាក់ដែលបានបញ្ជាក់ពីការតាំងសញ្ញា។ គាត់ជាម្នាក់ដែលទន្ទឹងចាំ បុត្រនៃសេចក្តីសន្យា។ គាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលរំពឹងគិត

ពីសេចក្តីនោះ។ អាម៉ែន។ (ខ្ញុំមិនមែន “ធ្វើអាម៉ែន” ចេះតែនិយាយនោះទេ។ អាម៉ែន មានន័យថា “ចូរឱ្យវាបានដូច្នោះ!”) ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ។ អំប្រាហាំមិននៅក្នុងក្រុងសូដុំទេ។ គាត់ជាប្រភេទតំណាងឲ្យក្រុមជំនុំនាបច្ចុប្បន្ន។

64 ឡូតប្រៀបដូចជា ប្រភេទក្រុមជំនុំនិកាយក្នុងក្រុងសូដុំ។ ពិនិត្យមើលព្រះគម្ពីរនិយាយដូច្នោះ: “បាបរបស់ក្រុងសូដុំ បានរុកគូនដល់ព្រលឹងសេចក្តីសុចរិតរបស់គាត់រាល់ថ្ងៃ។” ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិនមានជំហឈរឡើងទាស់នឹងវា? ព្រោះមានមនុស្សល្អជាច្រើនអង្គនៅក្នុងព្រះវិហារសព្វថ្ងៃ សម្លឹងមើល គេមើលស្រ្តីដែលស្លៀកខ្លី និងមនុស្សដែលកំពុងធ្វើការនេះ ហើយសមាជិកពួកគេចេញទៅ លេងវាយកូនហ្គោលនៅថ្ងៃអាទិត្យ និងពិធីដប់លៀងកំសាន្ត និងហែលទឹក ឬ អ្វីទៀតជំនួសឱ្យការទៅព្រះវិហារ។ អង្គនៅផ្ទះនៅយប់ថ្ងៃពុធ មើលទូរទស្សន៍ ជំនួសការទៅចូលរួមព្រះវិហារ។ ពួកគេមានអារម្មណ៍ថាចង់និយាយអ្វីពីវា ប៉ុន្តែគណៈកម្មការនឹងដេញគេចេញ។ អ្វីជាបញ្ហា? វាគឺជាឡូតម្តងទៀត អើតតាមបង្អួចនិងសម្លឹងមើលបាប ហើយភ័យខ្លាចក្នុងការហៅថាជា “បាប”!

65 អំប្រាហាំមិននៅក្នុងភាពកកខ្វក់នោះទេ គាត់នៅខាងក្រៅ។ គាត់ជាប្រភេទនៃក្រុមជំនុំខាងវិញ្ញាណ។ ឥឡូវមើលអ្វីដែលកើតឡើង ដូចនៅពេលចុងក្រោយមុនពេលដែលភ្លើងធ្លាក់មក។ ហើយពួកគេជាសាសន៍ដទៃ។ វាជាស្រមោលមុនដែលភ្លើងធ្លាក់មកពិភពរបស់សាសន៍ដទៃនាបច្ចុប្បន្ន ពេលដែលនរកទាំងឡាយបានបែកបាក់ហើយពួកគេនឹងត្រូវឆេះ។ “ស្ថានសួគ៌នឹងមានភ្លើង” នេះជាព្រះបន្ទូលព្រះអម្ចាស់ “ហើយពួកគេនឹងត្រូវឆេះ ដោយកំដៅក្តៅខ្លាំង។” ដែលវាជាស្រមោល។

66 ឥឡូវចូរធ្វើរូបភាពពួកគេ។ ឥឡូវមានអំប្រាហាំចេញមកហើយមិននៅក្នុងក្រុងសូដុំទៀតទេ គាត់នៅខាងក្រៅក្រុងសូដុំ។ ឡូតនៅក្នុងក្រុងនៅឡើយ។

67 មានរឿងចម្លែក នៅព្រឹកក្តៅមួយ ប្រហែលជាម៉ោង១១ប្រហែលពេលនោះ គាត់ឃើញមនុស្សបីនាក់ចូលមក ជាមនុស្សធម្មតា ដើរតាមផ្លូវ គាត់ឃើញមនុស្សបីនាក់ដើរតាមផ្លូវ។ អំប្រាហាំនៅក្រោមដើមសែន សម្រាកកាយ។ គាត់បានចេញមកក្រៅ ប្រហែលមកជាមួយហ្វូងសត្វពេលព្រឹក ឈានចូលក្បែរថ្ងៃត្រង់។ ហើយគាត់ឃើញមនុស្សបីនាក់ចូលមក។ ហើយមានអ្វីមួយពីមនុស្សទាំងនោះ គឺអង្រួនកណ្តឹង។ អូ ខ្ញុំអើយ!

68 វាតែងតែជាអ្វីអំពីព្រះនៅពេលដែលមកក្នុងចំណោមមនុស្ស កណ្តឹងឆោមឡើង។ ពួកគេដឹង។ មានអ្វីមួយប្រាប់គេ មានការកាត់សេចក្តីនៅទីនោះ។

69 អំប្រាហាំរត់យ៉ាងលឿន ហើយនិយាយ “ព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំអើយ សូមយាងចូលមក ហើយសូមឱ្យទូលបង្គំយកទឹកមក ដើម្បីលាងជើងទ្រង់ ហើយថ្វាយជំនំប៉ុន្តែ ហើយព្រះអង្គអាចយាងបន្តទៅតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់។” ដូច្នេះគាត់ទៅជ្រុងម្ខាង។ គាត់រត់ទៅកាន់ហ្វូងសត្វចិញ្ចឹម ហើយយកកូនគោមកសម្លាប់ហើយប្រាប់ឱ្យអ្នកបម្រើរៀបចំ។ គាត់ចូលទៅក្នុងតង់ជំរុំ នៅពីក្រោយគាត់ ហើយបង្ហាប់ឱ្យសារ៉ាច្របាច់ម្សៅ ដើម្បីធ្វើជាអាហារ មួយចំនួន ធ្វើនំប៉័ងខ្លះ និងធ្វើនំដុតលើចង្ក្រាន។ យកអាហារទាំងនោះចេញមករួចដាក់បម្រើការ។ កាលគាត់កំពុងអង្គុយនៅទីនោះ បរិភោគ គេចាប់ផ្តើមកត់សម្គាល់ មនុស្សនេះសម្លឹងមើលក្រុងសុដុមហេតុ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូល...

70 ពីរនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេចាំថាត្រូវចុះទៅក្រុងសុដុំ។ ពីរនាក់បានទៅក្រុងសុដុំ។ សូមកុំភ្លេចរឿងនេះ។ ខ្ញុំសំដៅលើអ្វីដែលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល។ ពីរនាក់នៃពួកគេបានទៅក្រុងសុដុំដើម្បីនាំឡូត និងអ្វីៗដែលគាត់រៀបចំរួចរាល់ថានឹងនាំចេញពីទីនោះ។ គឺពួកគេទាំងពីរជាអ្នកចូលទៅ ហើយអធិប្បាយ។ (ហើយមានម្នាក់ដែលនៅពីខាងក្រោយ គឺនៅជាមួយអំប្រាហាំ មើលសញ្ញាដែលគាត់ធ្វើ។) ពួកគេ មានសញ្ញាសម្គាល់នៅទីនោះ មាន...ពួកអ្នកក្រុងសុដុំត្រូវបានធ្វើឱ្យងងឹតភ្នែក។ ការអធិប្បាយដំណឹងល្អតែងតែជាភាពងងឹតដល់អ្នកមិនជឿ។ ហើយកំណត់សម្គាល់នោះត្រូវបានធ្វើឡើង។

71 ឥឡូវ មានម្នាក់ឈរនៅពីក្រោយនោះ និងធ្វើទីសម្គាល់ចំពោះមុខអំប្រាហាំ។

72 ឥឡូវ តើអ្នកកត់សម្គាល់ពីប្រវត្តិវិទូ តាមរយៈខគម្ពីរ តាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងសម័យកាលក្រុមជំនុំដែលក្រុមជំនុំមានឈ្មោះនៅក្នុងពិភពលោក តែនៅក្រៅនិកាយក្រុមជំនុំ ហើយក៏មិនមានមនុស្សណាដែលមានឈ្មោះដូចអំប្រាហាំដែរ ហាំ ពីមុខ។ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្នគេមានប្រ្យា-ហាំ។ ត្រូវទេ។ បន្ត ត្រលប់ទៅនោះពួកគេត្រូវបានហៅតមក។ គាត់ធ្វើតួនាទីមួយយ៉ាងអស្ចារ្យ។ ប្រ្យាហាំ ប៊ីលលីប្រ្យាហាំអ្នកបម្រើព្រះជាម្ចាស់ចេញមកក្នុងចំណោមនិកាយ អ្នក នយោបាយ និងអ្វីផ្សេងទៀត ដែលវិសេស។

73 មានថ្ងៃមួយ ពួកគេចង់ឱ្យគាត់ធ្វើជាប្រធានាធិបតី គាត់បានបដិសេធទាំងស្រុង។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរគាត់សម្រាប់ការនោះ។ ហេតុអ្វីក្រុមហ៊ុនស្រាវីស្តី គាត់មិនដែលយកមុនគេដូចដែលគួរតែធ្វើនោះទេ។ ពួកគេចំណាយលុយរាប់ពាន់លានដុល្លារ ព្រោះពួកគេបានលក់ចេញ នូវក្រុមហ៊ុនបារី និង អ្វីផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ គាត់ចេញពីទីនោះ ជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះក្រុងសូដ៊ី។ នោះជាការពិត។

74 ប៉ុន្តែសូមចងចាំ មានម្នាក់ដែលនៅជាមួយអំប្រាហាំ មនុស្សម្នាក់ផ្សេងទៀតមិនដូចជា ពួកគេទាំងពីរនាក់ទេ ដែលពួកគេចេញទៅ ជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អសម័យ ទំនើបដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។ សូមចងចាំមានម្នាក់ដែលនៅទីនោះ។ ពីរនាក់ចេញទៅតាមផ្លូវនោះ និងម្នាក់នៅទីនេះជាមួយអំប្រាហាំ។ ហើយម្នាក់ដែលនៅជាមួយអំប្រាហាំផ្តល់សញ្ញាទិសម្តាល់ដល់គាត់។

75 ឥឡូវពិនិត្យមើល ឈ្មោះរបស់គាត់គឺ “អាប៉ារ៉ាម” ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់ឈ្មោះថា “សារ៉ាយ” មុនមួយថ្ងៃប្តីរំលែកនោះ។ ព្រះជាម្ចាស់លេចចេញមកគាត់ហើយមានបន្ទូលចំពោះគាត់ “យើងនឹងប្តូរឈ្មោះរបស់អ្នកពីអាប៉ារ៉ាមទៅជា អំប្រាហាំ” (មើល ហ្គា-១-ហាំ មានអក្សរប្រាំមួយ ជាមនុស្សប្រុស។) ប៉ុន្តែអ៍-ប្រ-១-ហាំ គឺមានប្រាំពីរ ប្រាំពីរអក្សរ ហាំបញ្ចប់ដោយ ហាំ។

76 ឥឡូវ បន្តមកដល់ទីនេះក្នុងក្រុមជំនុំខាងវិញ្ញាណ មានម្នាក់ដែលនៅជាមួយ អំប្រាហាំ ហើយកត់សម្គាល់ពាក្យដែលគាត់និយាយ។ គាត់បាននិយាយ “អំប្រាហាំ” (មិនមែន “អាប៉ារ៉ាម”) “អំប្រាហាំ ប្រពន្ធអ្នកនៅឯណា” (មិនមែន “ស-១-រ៉ា-យ”) “ស-១-រ៉ា? ប្រពន្ធអ្នកនៅឯណា?”

77 ពិនិត្យមើលអ្វីដែលគាត់និយាយ “នាងនៅក្នុងតុងពីខាងក្រោយអ្នក។”

78 ហើយទ្រង់មានបន្ទូល “យើងនឹងមកជួបអ្នកម្តងទៀត យើងនឹងមកជួបអ្នក។” ឃើញទេ វាជាពាក្យសព្វនាមឯកវចនៈ ម្នាក់ តាមសេចក្តីសន្យាថាគាត់នឹងធ្វើ។ នោះគឺជាព្រះ! ព្រះអង្គមានបន្ទូល “អញនឹងមកជួបឯង។”

79 ហើយសារ៉ា (ក្នុងរបៀបដែលយើងអាចយល់បាន) សើចផ្ទប់ដៃអាវរបស់នាងសើចខ្លួនឯង គាត់និយាយ “ខ្ញុំ ជាស្រ្តីចាស់អាយុ១០០ឆ្នាំ លោកម្ចាស់” (ដែលជាអំប្រាហាំ) “ចាស់ផងដែរឆ្លងកាត់ពេលវេលានៃជីវិតវ័យក្មេងមកហើយ។” និយាយ

ថា“មូលហេតុយើងមិនអាចមានតម្រេកអ្វីយ៉ាងនោះទៀតឡើយខ្ញុំចាស់ហើយ គាត់ ក៏ចាស់ដែរ។” ហើយនិយាយ “យើងមិនអាចមានរឿងបែបនោះឡើយ។” ហើយនិយាយ “ដោយរបៀបណា? រឿងនេះមិនអាចកើតឡើងឡើយ!”

80 ហើយ—បុរស(ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងភាពជាសាច់ឈាម) និយាយ “ហេតុអ្វីបានជាសារ៉ាស៊ីចនិងសង្ស័យនិយាយពីរឿងនេះ? នៅក្នុងតង់ពីក្រោយ គាត់។”

81 ឥឡូវ ចូរពិនិត្យមើល តើនោះមិនមែនដូចជាពន្លឺកិច្ចដែលព្រះយេស៊ូមានទេឬ! លោកសម្លឹងមើលហ្វូងមនុស្សហើយស្គាល់ពីគំនិតរបស់ពួកគេ។ ព្រះអង្គបានមាន បន្ទូលប្រាប់ពេត្រុសពីឈ្មោះរបស់គាត់និង ឈ្មោះឪពុករបស់គាត់។ ក៏បានប្រាប់ ណាថាណែល។

82 មានបន្ទូលប្រាប់ស្រ្តីនៅអណ្តូងទឹក ពេលនាងនិយាយ...ព្រះអង្គមានបន្ទូល “សូមឱ្យទឹកខ្ញុំផឹកផង” ឬ “យកទឹកឱ្យខ្ញុំផង។”

83 នាងនិយាយ “លោកម្ចាស់ វាមិនមែនជាប្រពៃណីទេដែលលោកនិយាយ... លោកជាជនជាតិយូដានិយាយជាមួយសាសន៍សាម៉ារី។ យើងមិនមានអ្វីត្រូវ ទាក់ទងគ្នាឡើយ។”

84 ព្រះអង្គមានបន្ទូល “បើសិនជានាងស្គាល់ថា នរណាដែលនាងកំពុងនិយាយ ជាមួយ នាងនឹងសុំទឹកពីខ្ញុំផឹកវិញ។” ការសន្ទនាបន្ត។ ព្រះអង្គមានបន្ទូល “ទៅ ហៅប្តីនាងមកទីនេះមក។”

នាងនិយាយ “ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ។”

ព្រះអង្គមានបន្ទូល “អ្នកនិយាយត្រូវហើយ ព្រោះនាងមានបុរសប្រាំនាក់។”

នាងនិយាយ “ចាស លោក!”

85 ចូរមើលភាពខុសគ្នារវាងការនោះនិងពួកគេ—និងពួកសង្ឃនៅសម័យនោះ ដែលជាពួកក្រុមប្រឹក្សារស់នៅក្នុងពន្លឺសម័យផ្សេង។ ពួកគេនិយាយថា “នេះជា អារក្ខ!” ពួកគេត្រូវឆ្លើយតបនឹងក្រុមជំនុំពីអ្វីមួយ ព្រោះវាតម្រូវឱ្យធ្វើបែបនោះ។

86 ប៉ុន្តែអ្វីដែលស្រ្តីតូចទាបម្នាក់នេះ ថាពូជដែលតម្រូវទុកនៅក្នុងចិត្តរបស់នាង... នាងមិនចូលចិត្តហើយមានភាពនឿយហត់ចំពោះរឿងទាំងនោះ នាងត្រូវទៅតាម ផ្លូវហើយធ្វើជាពេស្យាចារ។ ប៉ុន្តែពេលនាងឃើញរឿងនោះ នាងនិយាយ “លោក ខ្ញុំ

ដឹងថាលោកជាហោរា។ យើងមិនមានហោរាណាមួយឈរយេឡែកហើយ ហើយយើងត្រូវបានប្រាប់មកថាពេលព្រះមេស៊ីយ៉ាងមក នោះជាអ្វីដែលព្រះអង្គនឹងធ្វើ។” អូមែនហើយ! គ្រាប់ពូជ ដែលដាក់ចុះបានក្លាយជាមានជីវិតវិញ! ហេតុអ្វី? វាមិនត្រូវការការបកស្រាយទេ។

87 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល “ខ្ញុំគឺជាព្រះអង្គនោះហើយ ដែលកំពុងតែមានបន្ទូលជាមួយអ្នក។” ទ្រង់បានធ្វើការអស្ចារ្យ និង ធ្វើទីបន្ទាល់ពីអង្គទ្រង់ថាជាព្រះមេស៊ីអាម៉ែន ហើយមានលក្ខណៈដូចបានកត់ត្រាទុកពីអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យា (“ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកនឹងតាំងឱ្យមានព្យាករណ៍ដូចជាខ្ញុំ” ម៉ូសេនិយាយ)។ វាជាអ្វី? ជាការកាត់សេចក្តីនៃខគម្ពីរ!

88 នាងរត់ចូលទៅក្នុងទីក្រុងហើយនិយាយ “មក មកមើលមនុស្សដែលប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ តើនេះមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេឬអី? តើនេះមិនមែនជាទ្រង់ទេឬ? ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។”

89 ឥឡូវចូរសម្គាល់ ព្រះយេស៊ូជាអង្គដែលយាងមកដោយភាពជាមនុស្ស ហើយបានបែងខ្លួនទ្រង់ទៅកងជំរុំ ហើយប្រាប់ពីសារាវដែលគាត់កំពុងតែគិតអ្វីនៅក្នុងជំរុំតង់។

90 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មានបន្ទូល ក្នុងគម្ពីរហេព្រើ ជំពូក៤ថា...ព្រះអង្គមានបន្ទូលបែបនេះ: “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានអំណាចជាងដាវមុខពីរ កាត់ផ្តាច់ទាំងសន្លាក់ឆ្អឹងអស់ទាំងគំនិតដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងចិត្ត។ វាជាព្រះបន្ទូល! ហើយគ្រប់ពេលដែលព្យាករណ៍ មកគាត់មកជាមួយ ព្រះបន្ទូលហើយគាត់ជាព្រះបន្ទូលសម្រាប់សម័យនោះ។ តើព្រះបន្ទូលនឹងធ្វើអ្វី? អ្នកថ្លែងទំនាយ ស្គាល់គំនិតដែលនៅក្នុងចិត្ត។”

91 វាបានធ្វើឡើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ព្រោះព្រះអង្គគឺជាសេចក្តីពោរពេញនៃព្រះបន្ទូល។

92 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា “កូនមនុស្សនឹងបានមកដូចជាថ្ងៃនៅក្រុងសូដុំដែរ។” វិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងបានយាងមកក្នុងទម្រង់ជាវាងកាយរបស់មនុស្ស ជាព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបង្ហាញក្នុងទម្រង់សាច់ឈាមរបស់មនុស្ស។ (អាម៉ែន! តើអ្នកឃើញទេ?) ហើយអាចធ្វើដូចគ្នាជាមួយអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើក្នុងភាព ជា

មនុស្សនៅក្នុងក្រុងសូដុំ។ សូមចងចាំ ពួកគេកំពុងតែរង់ចាំ កូននៃសេចក្តីសន្យា ដែលមក។ នោះជាទីសម្គាល់ចុងក្រោយសម្រាប់ក្រុងសូដុំ និងក្រុមមនុស្សរបស់អ័ប្រាហាំមើញ មុនកូននៃសេចក្តីសន្យាបានមកដល់។ តើអ្នកកត់សម្គាល់បែបនេះ ទេ? តើឥឡូវក្រុមជំនុំខាងវិញ្ញាណបានមកនៅពេលនោះ។

93 មានអ្នកនិយាយ “បងប្រុសបានហាំ តើអ្នកនិយាយថា គឺជាព្រះជាម្ចាស់?”

94 ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ គឺជាព្រះហើយ! វាមិនត្រូវការការបកស្រាយទេ។ ព្រះអង្គជា អេឡូហ្វឹម។ នោះជាឈ្មោះ អ័ប្រាហាំហៅនាមទ្រង់។ អ្នកអានព្រះគម្ពីរ ស្គាល់ពាក្យនេះ។ អេឡូហ្វឹម “អង្គដែលមានភាពគ្រប់ទាំងអស់។” ព្រះអង្គជាដើម ដំបូងជាចុងក្រោយ ជាទីចាប់ផ្តើម និង ជាទីបញ្ចប់។ អេឡូហ្វឹម! អ័ប្រាហាំហៅ ទ្រង់“អេឡូហ្វឹម។” ព្រះជាម្ចាស់(នៅក្នុងអក្សរធំ ភាសាហេព្រើ) អេឡូហ្វឹមដូចជា ពីដើមដំបូង “ព្រះជាម្ចាស់” អេឡូហ្វឹម។

95 ព្រះអង្គជា អេឡូហ្វឹម ដែលបើកសម្តែងក្នុងសាច់ឈាមជាមនុស្ស ស្លៀក សម្លៀកបំពាក់មនុស្ស សោយអាហាររបស់មនុស្ស។ អាម៉ែន! សញ្ញាសម្គាល់ ចុងក្រោយដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងលេចមកម្តងទៀតក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ នៅក្នុងសាច់ឈាមជាមនុស្ស! អាម៉ែន! ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល “កិច្ចការដែលខ្ញុំ បានធ្វើអ្នករាល់គ្នាក៏អាចធ្វើបានដែរ។ ហើយដូចជាថ្ងៃនៅក្រុងសូដុំយ៉ាងណា កូន មនុស្សក៏មកបែបយ៉ាងនោះដែរ។” អាម៉ែន! នោះមិនចាំបាច់មានការបកស្រាយ ឡើយ វាត្រូវការការបើកសម្តែង នូវអ្វីដែលត្រូវការ។ អាម៉ែន។ តើអ្នកជឿទេ?

សូមឱនក្បាល។

96 ព្រះវរបិតាគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទូលបង្គំសូមថ្វាយ ការសន្យារបស់ទ្រង់នៅយប់ នេះដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលពីសេចក្តីនេះ។ ព្រះអង្គសន្យាជាមួយពួកគេ។ គ្មាន នរណាម្នាក់ធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលទ្រង់មានជីវិត លើកលែងតែទ្រង់មួយអង្គប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះអង្គមានបន្ទូល “ចូរមានពន្លឺ” នោះក៏មានពន្លឺ។ គ្មាននរណាបកស្រាយឡើយ។ វាជាការបើកសម្តែង។

97 ពេលយើងដកស្រង់ចេញពីអេសាយ ដែលជាព្យាករី “ស្រ្តីក្រមុំព្រហ្មចារីនឹង មានគភ៌” នាងក៏មានមែនមិនចាំបាច់បើកសម្តែងឡើយគឺនាងមានមែន។ នោះជា អ្វីដែលបានកើតឡើង។

98 ទ្រង់មានបន្ទូលពេលព្រះអង្គយាងមកព្រះអង្គប្រសូត្រនៅក្នុងភូមិបេឡេហិម
“ចេញពីគឺបេឡេហិម ស្រុកយូដា។ តើអ្នកមិនមែនជាអ្នកដែលតូចជាងគេដែលជា
មេនៃស្រុកយូដា នៅក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលទេឬ? ប៉ុន្តែនឹងមានអ្នកដឹកនាំរាស្ត្ររបស់
យើងកើតចេញពីឯងមក។”

99 អ្វីដែលព្រះអង្គនឹងធ្វើ អ្វីដែលព្រះអង្គព្រះកន្សែងនៅលើឈើឆ្កាង និងតើទ្រង់
ត្រូវកាត់ទោសយ៉ាងណាត្រូវបានគេកម្ទេចជើងនិងដៃព្រះអង្គ “ព្រះអង្គត្រូវរងទុក្ខ
ដោយព្រោះការរំលងរបស់យើង និង រងស្នាមជាំដោយសារសេចក្តីរំលងរបស់យើង
ដែរ ការរងទារុណកម្មដើម្បីសេចក្តីសុខសាន្តរបស់យើងបានធ្លាក់ទៅលើព្រះអង្គ
ដោយសារស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់យើងបានជា។”

100 តើហេតុម្តេចបានជាដាវីឌ និយាយបានថា “យើងមិនទុកព្រលឹងអ្នកនៅក្នុង
ស្ថាននរកឡើយ ក៏នឹងមិនធ្វើឱ្យអ្នកបរិសុទ្ធរបស់យើង ឃើញសេចក្តីពុកផុយ
ដែរ។” ហើយនៅថ្ងៃទីបី មុនចិតសិបពីរម៉ោង ដែលអាចនាំឱ្យរាងកាយរបស់គាត់
ត្រូវពុកផុយ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល “លោកនឹងរស់ឡើងវិញ។”
(ពួកគេនិយាយថា មានគេលួចសាកសពយកទៅពួកគេនៅជឿថាដូច្នោះ។) ប៉ុន្តែ
យើងជឿ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះបន្ទូលទ្រង់! វាត្រូវបានបើកសម្តែងឱ្យឃើញដូច្នោះ។
ព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយមានបន្ទូល “ខ្ញុំនឹង... មើលខ្ញុំនឹងនៅជា
មួយអ្នកជានិច្ច ទោះដល់ថ្ងៃបញ្ចប់ពីភពលោកក៏ដោយ។”

101 យើងជឿថាព្រះអង្គគង់នៅយប់នេះ។ យើងជឿថាព្រះអង្គគឺជាព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត
គង់នៅយប់នេះ នៅទីនេះ ដូចជាទ្រង់ធ្លាប់មានព្រះវត្តមាន។ ហើយព្រះអង្គទត
រកមើលភ្នែក ដៃ ជើង មាត់ ព្រលឹង រាងកាយ ដែលទ្រង់អាចបង្ហាញអង្គទ្រង់ចេញ
មក។ ព្រះជាម្ចាស់ សូមព្រះអង្គបន្តទូលបង្គំនៅយប់នេះ ដែលទូលបង្គំអាច
ឃើញព្រះយេស៊ូគ្រិស្តដ៏មានព្រះជន្មនៅក្នុងចំណោមទូលបង្គំ។ សូមព្រះអង្គយាង
មក! ដើម្បីនឹងបានឆ្លងកាត់ ដូចជាជនជាតិក្រិកដែលពួកគេស្រែកឃ្លានដូចនៅថ្ងៃ
នោះដែរ ហើយនិយាយថា “លោកម្ចាស់ យើងចង់ឃើញព្រះយេស៊ូ។” ហើយពួកគេ
អាចឃើញទ្រង់បាន។ អូ តើវាជាការរំភើបយ៉ាងណាពេលគេ មើលទៅកាន់ទ្រង់!

102 ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអង្គនៅតែដដែលនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយសន្យាថា បើទូលបង្គំ
ស្រែកឃ្លាន ទូលបង្គំនឹងបានឃើញព្រះអង្គ។ “បន្តិចទៀត ពិភពលោកគេ
មិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ” (អ្នកមិនជឿ) “តែអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំនឹងនៅជា

មួយអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាផង លុះដរាបចុងបញ្ចប់នៃផែនដី។” ទូលបង្គំ ដឹងថាព្រះអង្គនៅដូចថ្ងៃថ្ងៃម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូតទៅ។

103 ព្រះអម្ចាស់ ព្រះបន្ទូលទ្រង់បានប្រាប់ថា មានសេចក្តីចែងទុកថា ឥឡូវច្រឡំ បានសម្រេច សម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីបង្ហាញថាព្រះអង្គ រក្សា តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់។ អាម៉ែន។ សូមព្រះប្រទានពរ។

104 ខ្ញុំនឹងហៅតាមជួរអធិស្ឋាន ។ ខ្ញុំជឿថាបីលើបានចែកកាតអធិស្ឋានរបស់ យើងខ្ញុំ ពីលេខមួយដល់មួយរយ ឬអ្វីដែលស្រដៀងនោះ។ ឥឡូវគាត់មិននៅទីនេះ ទេ។ តើ...លេខកាតប៉ុន្មាន...មានអ្នកមើលនៅក្រោយខ្នងរបស់អ្នក...វានឹង—វា មានលេខ—មានអក្សរ (អេ ប៊ី ស៊ី ឌី ឬ...)។ វាជាអ្វី អេ? ត្រូវហើយ។

105 ចូរយក អេ លេខមួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ។ ចូរឈរឯទីនោះហើយ។ លេខមួយ លេខពីរ លេខបី លេខបួន។ លេខបួន ខ្ញុំមិនឃើញក្រោកឈរ។ កាតអធិស្ឋាន លេខបួន។ មួយ ពីរ បី។ អធិស្ឋាន...ប្រហែលពួកគាត់មិនអាចក្រោកឈរបាន។ បើមិនអាចសូមឱ្យអ្នកក្រលេកមើលកាតអ្នកជិតខាង គាត់ប្រហែលមានកាត តែ គាត់មិនអាចក្រោកឈរបាន។ សូមប្រញាប់ឡើង។ មានលេខបួន។ លេខប្រាំ កាត អធិស្ឋានលេខប្រាំ។ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់ ដប់មួយ ដប់ពីរ។ សូមចូល កន្លែងរបស់អ្នកនៅពេលគេហៅលេខរបស់អ្នក។ លេខមួយ ពីរ បី សូមមកតាមផ្លូវ នេះ។ កាតលេខមួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់ ដប់មួយ សូមទៅកន្លែងអ្នក។ ដប់មួយ ដប់ពីរ ដប់បី ដប់បួន ដប់ប្រាំ ដប់ប្រាំមួយ ដប់ប្រាំ ពីរ ដប់ប្រាំបី ដប់ប្រាំបួន ម្ភៃ ម្ភៃមួយ ម្ភៃពីរ ម្ភៃបី ម្ភៃបួន ម្ភៃប្រាំ។ មានអ្នកណា មិនមានទេ...

106 ខ្ញុំឃើញ ក្មេងប្រុសនៅលើកៅអីខាងក្រោយ។ បើបានឮគេហៅលេខអ្នក ហើយ កូនប្រុស ហើយ—ហើយបើអ្នកមិនអាចមករួច...ល្អ សូមបន្តលើកដៃ យើង នឹងឃើញថាអ្នកនៅកន្លែងនេះ។ ឃើញទេ?

107 ប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដែលមិនមានកាតអធិស្ឋាន ហើយអ្នកឈឺដែរ? សូម លើកដៃឱ្យបានឃើញ នៅកន្លែងណាក៏បាន។ មកទីនេះ ត្រូវហើយ សូមលើកដៃ ឡើង។ តើអ្នកជឿទេ? ពេលអ្នកមកជុំគ្នា អ្នកជឿទេថា ព្រះអង្គនៅដូចថ្ងៃម្សិលមិញ និងរៀងរហូតទៅ? ប៉ុន្មាននាក់? ចូរមើលគ្រូគង្វាលទាំងនេះ តើខគម្ពីរមិនបាន និយាយនៅថ្ងៃនេះទេឬ បងប្អូន ថាព្រះអង្គជាមហាបូជាចារ្យ ដែលអាចយល់ពី

អារម្មណ៍ និង កំហុសរបស់យើងបាន? តើត្រូវទេ? តើប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿបែបនោះ? តើប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿ សូមលើកដៃ។ ព្រះអង្គជាមហាបូជាចារ្យ ដែលអាចយល់ពីអារម្មណ៍ និងកំហុសរបស់យើងបាន។

108 ដូច្នោះ បើព្រះគម្ពីរបាននិយាយ “ព្រះអង្គនៅដូចថ្ងៃម្សិលមិញ និងរៀងរហូតទៅ” តើមានប៉ុន្មានអ្នកដែលជឿដូច្នោះ? ដូច្នោះតើព្រះអង្គ នឹងធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃនេះ? ព្រះអង្គនឹងប្រព្រឹត្តដូចម្សិលមិញដែរ។ តើត្រឹមត្រូវទេ? តើយប់នេះព្រះអង្គនៅឯណា? ព្រះអង្គគង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា ព្រះកាយទ្រង់ និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គនៅទីនេះក្នុងអារគានេះ ដើម្បីបង្ហាញអង្គទ្រង់។

109 ចូរកត់សម្គាល់ ឥឡូវពិនិត្យមើល។ តើមានអ្វីកើតឡើងពេលមាននរណាម្នាក់ពាល់អារវរបស់ព្រះអង្គនៅពេលនោះ មានស្ត្រីម្នាក់ពេលនោះ? នាងមិនមានកាតអធិស្ឋានឡើយ យើងអាចនិយាយដូច្នោះ ប៉ុន្តែនាងបានពាល់អារវរបស់ព្រះអង្គ។ ពេលនាងពាល់អារវរបស់ទ្រង់ព្រះយេស៊ូដាក់បែរមកនិងមានបន្ទូលថា “នរណាប៉ះខ្ញុំ?”

110 ពេត្រុសបន្ទោសទ្រង់និងនិយាយ “ហេតុអ្វី ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលស្តាប់ទៅដូចជាមិនសមហេតុផល។ ហេតុអ្វី ព្រោះមានមនុស្សគ្រប់គ្នាគេព្យាយាមមកប៉ះទ្រង់។ ហេតុអ្វីព្រះអង្គមានបន្ទូលថា ‘នរណាប៉ះខ្ញុំ?’”

111 ព្រះអង្គមានបន្ទូល “ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំចុះខ្សោយជាងមុន។” តើមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងដូច្នោះ? *ជាគុណធម៌* ដែលមានន័យថា “កម្លាំង” ដែលចេញពីព្រះអង្គទៅ។ “ខ្ញុំចុះខ្សោយ មានអ្នកប៉ះដល់ខ្ញុំដោយរបៀបប៉ះខុសគេ។” ហើយព្រះអង្គក៏ងាកមក និងមើលទៅកាន់ហ្វូងមនុស្សរហូតដល់ព្រះអង្គអាចរកឃើញបណ្តាញភ្ជាប់ជំនឿនោះ។

112 គ្រប់គ្នាដាក់ដៃជុំវិញព្រះអង្គ “អូ លោកគ្រូ ទូលបង្គំជឿព្រះអង្គ” និងទាំងអស់គ្នាបែបនេះ។

113 ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះ ពិតជាខ្លាំងណាស់។ នាងពាល់នឹងអារវរបស់ព្រះអង្គដោយជឿថានាងនឹងបានជា ព្រោះនាងបាននិយាយនៅក្នុងចិត្តនាងថា បើសិនជានាងគ្រាន់តែធ្វើរឿងនោះប្រាកដជាកើតឡើង។

114 នាងបែរមករួចមើលទៅហ្នឹងមហាជនរហូតដល់ព្រះអង្គរកនាងឃើញ រួច ព្រះអង្គមានបន្ទូល...ប្រាប់នាងថាជំងឺធ្លាក់ឈាមរបស់នាងបានឈប់ និងបាន ជាពិតមែន។ តើនោះត្រឹមត្រូវឬទេ? ឥឡូវនេះជារបៀបដែលព្រះអង្គធ្វើ នៅក្នុង បណ្តាជន។

115 ឥឡូវ ខ្ញុំប្រកាសថា ព្រះអង្គមិនសុគតឡើយ ព្រះអង្គមានព្រះវត្តមាននៅថ្ងៃ នេះ ដូចជាព្រះអង្គពីមុនដែរ។ ហើយព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលពី ព្រះអង្គ “ថ្ងៃនៅក្នុងក្រុងសូដុំយ៉ាងណា ពេលបុត្ររបស់មនុស្សមកវិញក៏យ៉ាងនោះ ដែរ។”

116 ឥឡូវមើល មិនថាព្រះជាម្ចាស់មានអំណោយទានយ៉ាងណានៅសម័យនោះ ទេ ត្រូវតែមានម្នាក់នៅទីនោះ ផងដែរ ដើម្បីទទួលខុសត្រូវ។ ព្រះអង្គយាងចូល ទៅទីក្រុង ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ថា “មានរឿងជាច្រើនដែលព្រះអង្គមិនបានធ្វើ ព្រោះ ចិត្តមិនជឿរបស់ពួកគេ។” តើនោះត្រឹមត្រូវឬទេ? ដូចជាបច្ចុប្បន្នដែរ។ អ្នកត្រូវតែជឿ ដល់ព្រះអង្គ។ នោះជារបៀបតែមួយដែលអ្នកអាច។

117 តើអ្នកអធិស្ឋានរៀបចំរូលរាល់ឬនៅ? ឥឡូវ សូមទាំងអស់គ្នាផ្តល់ការគោរព សម្រាប់ពេលដប់នាទី។ មិនដឹងថាខ្ញុំអាចធ្វើវាបានឬអត់ ខ្ញុំគិតថាម្តែប្រាំនាទី ឬ សាមសិបនាទីដើម្បីឈរនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែឥឡូវ ក្នុងជួរអធិស្ឋាន បងប្អូនម្នាក់ៗ នៅតាមជួរអធិស្ឋានដឹងហើយថាខ្ញុំជាមនុស្សថ្មីចំពោះអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំមិនដឹងរឿងអ្វី ពីបងប្អូនដែរ សូមលើកដៃ។ បងប្អូនម្នាក់ៗដែលនៅតាមជួរអធិស្ឋាន។

118 ឥឡូវចំពោះអ្នកចូលរួម ដឹងថាខ្ញុំមិនស្គាល់បងប្អូនទេ សូមលើកដៃ។ ឥឡូវ ឥឡូវ នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំព្យាយាមនិយាយ មិត្តសម្លាញ់អើយ សូមមើល។ ឥឡូវនៅ ទី នេះ។ មានចាស់ទុំអ្នកដឹកនាំនៅទីនេះលើ វេទិកា។ ហើយព្រះគ្រីស្ទធ្វើការសន្យា នេះ។ មើល មានសរសេរទុកមក។ តើវាត្រូវសម្រេចពេលណា? នៅថ្ងៃចុងក្រោយ មុនថ្ងៃព្រះអម្ចាស់យាងមក។ តើត្រូវទេ? វានឹងសម្រេចឡើង។

119 ឥឡូវ មានព្រះបន្ទូលដែលថ្លែងនៅថ្ងៃនេះ។ មិនមែនសម័យពន្លឺលូធី មិនមែន ពន្លឺរបស់វេស្លី ក៏មិនមែនជាពន្លឺនៃពេនទីកុស្តដែរ។ វាកន្លងផុតទៅហើយ។ ឥឡូវ លូធីក៏មិនអី មេតូឌីស្តក៏មិនអី បាបទីស្តក៏មិនអី ទាំងអស់គ្នា ទាំងពេនទីកុ ស្តសុទ្ធតែមិនមានបញ្ហា។ មានគ្រប់សាវតារដែលអង្គុយនៅទីនេះនៅយប់នេះ។ តើ វាមិន—វាមិន—វាមិនមានភាពឯកជនទេ? ចុះបើ...

120 អ្នកមិនអាចប្រាប់អ្នកមេតូឌីស្តពីសេចក្តីមកពីលូធីឡើយ ព្រោះគេជឿលើការធ្វើឱ្យវិសុទ្ធ កាលបើអ្នកលូធី មិនជឿទេ ។ ឃើញទេ?

121 អ្នកមិនអាចប្រាប់ អ្នកពេនទីកុស្តពី “ការធ្វើឱ្យវិសុទ្ធពីរឿងនោះឡើយ” គាត់បានឃើញនូវការស្តារឡើងវិញនៃអំណោយទាននោះ។ គាត់មិនជឿរឿងនោះទេ។ ទេ គាត់មានអ្វីដែលច្រើនជាងនោះ។ ឃើញទេ? ហើយនោះជាសម័យក្រុមជំនុំចុងក្រោយដែលយើងមាន ហើយព្រះគម្ពីរប្រាប់ថានឹង គ្មានសម័យក្រុមជំនុំទៀតឡើយ។

122 ប៉ុន្តែ នឹងមានការជួបជុំមនុស្ស ឃើញទេ ហើយយើងនៅត្រង់នេះ។ ឥឡូវ សូមចាំ ជាសញ្ញាទីសម្គាល់ចុងក្រោយ។ តើយើងជាមនុស្សដែលរង់ចាំបុត្រសន្យា រឺ? សូមលើកដៃរបស់អ្នក។ តើអ្នកជឿថាអ្នកជាពូជរបស់អំប្រាហាំតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ? សូមលើកដៃ។ ដូច្នោះ ពូជរបស់អំប្រាហាំអើយ ទទួលយកទីសម្គាល់របស់អ្នកចុះ! តើនេះមិនមែនជាការនៅក្រៅបាប៊ីឡូនទេឬ តើនេះមិនមែននៅខាងក្រៅ និកាយរបស់ពិភពលោកទេឬ?តើនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាអ្នក ដែល ចេញពីភាពញ័រញ័រនោះទេឬ។ សូមជឿចុះ!

123 នៅទីនេះមានស្រ្តីម្នាក់ គាត់ជាមនុស្សថ្មីសម្រាប់ខ្ញុំ ប្រហែលអាយុស្របាលគ្នា។ ខ្ញុំមិនដែលជួបគាត់ពីមុនទេនៅក្នុងជីវិតខ្ញុំ។ បើខ្ញុំអាចព្យាបាលស្រ្តីនេះបាន ខ្ញុំនឹងធ្វើវា បើសិនជាគាត់ឈឺ។ ខ្ញុំមិនដឹងរឿងអ្វីពីគាត់ឡើយ។ តើអ្នកឃើញគាត់ដែលបានលើកដៃ ពីរបីនាទីមុននោះទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនធ្លាប់ជួបគាត់ទេ។ គាត់ជាស្រ្តីម្នាក់ឈរនៅទីនោះ។

124 ថ្ងៃនេះ ពួកគេមកទីនេះ យកមកជាមួយនូវកាតអធិស្ឋានមួយដុំ លាយគ្នាច្រើនដល់មហាជន។ មានម្នាក់បានលេខមួយនៅទីនេះ និងលេខដប់នៅខាងក្រោយ លេខដប់ប្រាំ ដប់ប្រាំពីរ លេខ...បែបនោះ។ ពួកគេលាយគ្នានៅចំពោះមុខអ្នករាល់ថ្ងៃ។ ហើយពេលពួកគេហៅ ពួកគាត់ក៏ហៅមកពីគ្រប់កន្លែង។ ឃើញទេ? ហើយ ឥឡូវ អ្នកមិនចាំបាច់មានកាតអធិស្ឋានទេ គ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនេះ ហើយអធិស្ឋាន និងជឿចុះ។ ហេតុអ្វីមិនអាច...

125 សូមរំលឹកខ្លួនឯងនៅយប់នេះ ស្វែងរកសម័យកាលដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ ឃើញទេ? ឥឡូវវាហួសហើយសម្លាញ់។ វាជិតផុតហើយ!

126 ឥឡូវ បើសិនជាព្រះនៃអំប្រាហាំ ប្រោសឱ្យព្រះយេស៊ូគ្រិស្តរួចពីសុគត ហើយ ព្រះយេស៊ូសន្យាថាថ្ងៃចុងក្រោយដែលមានទីសម្គាល់ដូចគ្នាដែលអំប្រាហាំ...ថា ទេវតា (ដែលជាព្រះគង់ក្នុងសាច់ឈាមជាមនុស្ស) បានសម្រេចនៅមុខអំប្រាហាំ មុនពេលដែលកូននៃសេចក្តីសន្យាមកដល់ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថានឹងមានអ្វី កើតឡើងដូចគ្នានៅបច្ចុប្បន្ន។

127 ឥឡូវយើងឃើញ អាតូមិក និង និកាយ និង អ្វីទាំងអស់ ហើយ និងភាព ឥតប្រយោជន៍ដែលគេមាន។ យើងឃើញ ប៊ីលលីហ្គ្រាហាំ នៅត្រើយម្ខាង និង អូរ៉ាល រ៉ូប៊ីត និងពួកគេនៅទីនោះ អ្នកនាំសាររបស់ពេនទីកុស្ត និង អ្នកនាំសារ និកាយ បន្ត មកយើងឃើញសេចក្តីទាំងអស់តមក នាំមកជាមួយទីសម្គាល់។ ប៊ី លលី ហ្គ្រាហាំ ជាអ្នកទេវវិទូសម្រាប់ចំណុចមួយអ្វីដែលនិកាយគេជឿ។ អូរ៉ាលរ៉ូប៊ីត ជាអ្នក ប្រោស ឱ្យជាសម្រាប់ចំណុចនោះ ដូចអ្វីដែលជាពេនទីកុស្ត...

128 ប៉ុន្តែមើលនៅទីនេះមានអ្វីមួយទៀតដែលត្រូវបានសន្យាថាជាពូជរបស់អំប្រា ហាំ។ ពួកគេចុះមកក្នុងចំណោមនិកាយផ្សេងៗ មានអ្វីមួយ ចេញ ពីនិកាយដែល ត្រូវកើតឡើង ប្រមូលមនុស្ស។ យើងនឹងទុកឱ្យវាបន្តរហូតដល់យប់ថ្ងៃស្អែក។

129 មើល ខ្ញុំមិនស្គាល់ស្រ្តីនោះទេ។ ខ្ញុំបែរខ្នងដាក់គាត់។ បើព្រះអម្ចាស់ជា ព្រះជាម្ចាស់នឹងមានបន្ទូលអ្វីពីស្រ្តី អាចជា—ជារឿងក្នុងផ្ទះ អាចជារឿងហិរញ្ញវត្ថុ ឬ ជំងឺ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ គាត់នឹងដឹងថាពិតឬមិនពិត។

130 បើសិនជាព្រះអង្គធ្វើការនៅយប់នេះ ដូចជាព្រះអង្គបានធ្វើពីមុន តើអ្នកជឿ ព្រះជាម្ចាស់ដែលព្រះយេស៊ូ សន្យាថានឹងគង់នៅទីនេះនៅថ្ងៃចុងក្រោយឬទេ? តើប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿថាយើងកំពុងរស់នៅដូចជាក្រុងសូដុំ ពេលពិភពលោក ទាំងមូលឈានទៅក្នុងស្ថានភាពក្រុងសូដុំ? តើអ្នករាល់គ្នាប៉ុន្មាននាក់ជឿ អ្វីដែល ខ្ញុំបានប្រាប់នៅយប់នេះថាជាសេចក្តីពិត? បន្ទាប់មក កូនៗដែលជាគ្រាប់ពូជរបស់ អំ ប្រាហាំ ជឿដល់ព្រះជាម្ចាស់!

131 ឥឡូវសូម កុំគិតថាខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនិយាយជាមួយស្រ្តីពីអ្វីមួយ ដោយសម្លឹង មើលមុខនាង ឬ អាចទទួលបានអ្វីមួយតាមរយៈទូរចិត្ត ឬ អ្វីមួយដែលអ្នកចង់ ដឹង។ អ្នកដែលដឹងមុន ទូរចិត្តនឹងអាចធ្វើបានច្រើនជាងនោះផង។ ឃើញទេ? ឃើញ ទេ? តើអ្នកធ្លាប់ឃើញអ្នកទូរចិត្តវិទូ អធិប្បាយដំណឹងល្អឬទេ? តើអ្នកធ្លាប់

ឃើញអ្នកខាងវិញ្ញាណអធិប្បាយដំណឹងល្អ ធ្វើទីសម្គាល់ និង ការអស្ចារ្យ ប្រកាស ពីព្រះយេស៊ូដូចគ្នាឬទេ? ទេ។

132 ឃើញទេ វាគ្រាន់តែជា...វាជាគំនិតរបស់មនុស្ស។ ឃើញ ពួកគេងងឹត។ តើអ្នកជឿទេថាពួកគេអាចងងឹត? ព្រះគម្ពីរច្រាប់ថាពួកគេពិតជាអាច។ ត្រូវទេ? “មិនស្រឡាញ់តាមធម្មតាមនុស្ស គ្មានសេចក្តីអធ្យោគ និយាយបង្កាច់គេ មិនចេះ ទប់ចិត្ត មានចិត្តសាហាវ មិនចូលចិត្តនឹងការល្អ ក្បត់គេ ឥតបើគិត មានចិត្តធំ ហើយចូលចិត្តនឹងល្បែងលេងជាជាងព្រះ គេមានបូកពាជាអ្នកគោរពប្រតិបត្តិដល់ ព្រះ ប៉ុន្តែមិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះចេស្ដា ដែលមកដោយការគោរពប្រតិបត្តិនោះទេ ចូរបែរពីពួកមនុស្សយ៉ាងនោះចេញ។”

133 ព្រះយេស៊ូមិនបានមានបន្ទូលទេឬអីនៅក្នុង ម៉ាថាយ២៤:២៤ “ដ្បិតនឹង មានព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយហើយហោរាក្លែងក្លាយកើតឡើងគេនឹងធ្វើទីសំគាល់ យ៉ាងធំ ហើយ និងការអស្ចារ្យ ដើម្បីនឹងនាំទាំងពួកអ្នករើសតាំងឲ្យរងរងផង បើសិនជាបាន?” ប៉ុន្តែវាមិនអាចទៅរួចឡើយ។ ពួកវាស្ថិតនៅក្នុងព្រះហឫទ័យ របស់ព្រះជាម្ចាស់ តាំងពីដើមដំបូងមក ហើយជាផ្នែកមួយនៃព្រះជាម្ចាស់។

134 ឥឡូវ ព្រះនៃអំប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប សូមឱ្យបានស្គាល់នៅយប់ នេះ ដែលទូលបង្គំនឹងថ្លែងប្រាប់សេចក្តីពិតអំពីព្រះអង្គ។ គឺជាព្រះអង្គហើយ ព្រះអម្ចាស់។ ដោយបន្ទាបខ្លួន សូមឱ្យអ្នកបម្រើព្រះអង្គអាចយកគំនិតរបស់ ខ្លួនចេញពីផ្លូវ ដែលព្រះអង្គអាចប្រើរាងកាយរបស់ទូលបង្គំទាំងអស់ សម្រាប់ សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។ ដោយព្រះនាមព្រះយេស៊ូ ព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ អាម៉ែន។

135 អ្វីទៅជាអំណោយទាន? មិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកយក កាត់ហើយត្រឡប់ នោះ ទេ។ ទេ ទេ។ វាជារបៀបដែលស្គាល់ក្នុងការដកខ្លួនអ្នកចេញពីផ្លូវ ហើយ ព្រះជាម្ចាស់អាចប្រើ អ្នកបាន។ អំនោយទានគឺការដកខ្លួនអ្នកចេញ ហើយ ព្រះជាម្ចាស់អាចប្រើបាន។

136 ស្ត្រីដែលនៅពីក្រោយខ្ញុំគាត់នឹងស្លាប់ បើគាត់មិនជា។ ស្ត្រីដែលនៅពីក្រោយ ខ្ញុំទើបតែត្រូវបានអធិស្ឋានឱ្យដោយបុរសម្នាក់ផ្សេងទៀត ថ្មីៗនេះ។ គាត់មាន ជំងឺមហារីក។ មហារីកស្ថិតក្នុងសុដន់ និងស្នូតរបស់គាត់។ ហើយគាត់ទើបតែ បានអធិស្ឋានសម្រាប់ជំងឺនោះ ហើយគាត់ព្យាយាមទទួលដោយជំនឿ រួចក៏បាន

ជា។ នោះ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! នោះជាការពិតទេ អ្នកស្រី? ស្រ្តីនិយាយ “ចាស វាជាការពិត—Ed។ បើដូច្នោះ ត្រូវ—ត្រូវដៃទៅកាន់អ្នកចូលរួម។ ព្រះជាម្ចាស់របស់អំប្រាហាំនៅមានព្រះជន្មនៅឡើយ! ត្រូវទេ ចូរជឿចុះ អ្វីដែលអ្នកជឿអ្នកនឹងបានជា។ អាម៉ែន។

អ្នកជឿ? អ្នកនិយាយ “ចុះអ្នកចូលរួមវិញ?”

137 ស្រ្តីម្នាក់នេះជាស្រ្តីដែលអង្គុយជាមួយគាត់...នៅចុងនៃជួរ ស្រ្តីទីពីរនៅទីនោះ។ ពេលខ្ញុំបែនខ្ញុំឃើញរឿងមួយ នៅជុំវិញដៃរបស់គាត់ មានសម្ពាធលាម។ គាត់មានជំងឺលើសឈាម។ តើត្រូវទេ អ្នកស្រី? សូមលើកដៃរបស់អ្នក។ បើអ្នកជឿ ជំងឺលើសឈាមនឹងបាត់ទៅ។ ព្រះរបស់អំប្រាហាំនៅមានរូបរាងនៅឡើយ។ ព្រះអង្គ នៅដូចពីមុនដែរ ជាព្រះបន្ទូលសម្រាប់ចូរនេះ!

138 តើអ្នកសុខសប្បាយជាទេ? អ្នកជឿទេឥឡូវ? សូមមានជំនឿដល់ព្រះជាម្ចាស់! ឱ្យដូចជាកូនក្មេង ព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបពីចិត្តរបស់បងប្អូន ប្អូនស្រី ខ្ញុំមិនយល់ឡើយ។ តើអ្នកជឿទេថា ព្រះជាម្ចាស់អាចបើកសម្តែងដល់ខ្ញុំថាមានអ្វីដែលមិនស្រួល? តើអ្នកជឿព្រះអង្គថាខ្ញុំអាចទេ? វាមិនមែនសម្រាប់អ្នកទេ គឺសម្រាប់អ្នកផ្សេងទៀតនោះជាបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក។ គាត់មានសភាពធ្ងន់ធ្ងរ ហើយគាត់នៅក្នុងក្រុងខាងជើងទីនេះ ទូលា(Tulare)។ ហើយគាត់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យហើយគាត់មានជំងឺឈាមសរស៊ីឈាមក្រហម ហើយដុកទំពោះបងគាត់ទុកចោលឱ្យស្លាប់ហើយ។ ព្រោះគ្មានសង្ឃឹមឡើយ។ គឺត្រូវបែបនោះហើយ។ តើអ្នកជឿទេ? ស្រ្តីនោះយំនិយាយថា “ចាស។”—Ed។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្វីដែលអ្នកមាននៅក្នុងដៃ? យកវាដាក់លើគាត់។ ហើយកុំសង្ស័យ។ សូមជឿ! អាម៉ែន។

139 តើអ្នកជឿទេ? ខ្ញុំមិនដែលជួបអ្នកស្រីនោះក្នុងជីវិតនេះទេ។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ព្រះអង្គនៅតែជាព្រះ! ឥឡូវ ប្រាប់ខ្ញុំមកមនុស្សមិនអាចធ្វើការនោះបានឡើយ? តើមិនមែនមនុស្សទេឬដែលអាចធ្វើបាន។ គឺជាព្រះជាម្ចាស់ដែលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលសន្យាថានឹងមាននៅសម័យនេះនៅថ្ងៃចុងក្រោយដែលកាត់សេចក្តីបង្ហាញពីព្រះអង្គផ្ទាល់(ដូចជាមុនពូជរបស់អំប្រាហាំ) ដូចជាថ្ងៃនៅក្នុងសូដុំ។

140 ឥឡូវនៅទីនេះ ខ្ញុំមិនស្គាល់ស្រ្តីនេះទេ យើងសុទ្ធតែអ្នកចម្លែកថ្មីចំពោះគ្នាទៅ វិញទៅមក ខ្ញុំគិតថាជាលើកទីមួយក្នុងជីវិត។ តើអ្នកជឿខ្ញុំថាជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះឬទេ? ស្រ្តីនិយាយថា “ចាស។”—Ed។ តើអ្នកជឿថានេះជាព្រះបន្ទូល

ទេ? [ចាស] ហើយ អ្នកដឹងហើយថាប្រសិនបើ...ព្រះបន្ទូលនេះអាចជ្រាបពីគំនិត និង បំណងចិត្ត។ តើត្រូវទេ? [ត្រូវហើយ] ព្រះបន្ទូលជាអង្គប្រោសឱ្យជាផងដែរ បើ អ្នកអាចជឿ។ តើអ្នកជឿទេ? អ្នកត្រូវគ្របដោយស្រមោល ផងដែរ ជាស្រមោល ខ្មៅ។ វាជាជំងឺមហារីក។ តើអ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់អាចមានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំពីទី តាំងរបស់ជំងឺមហារីកទេ? វាគឺនៅខាងក្រោមពោះរៀន ដុកទំនិយាយថាដូច្នោះ។ តើអ្នកជឿថាអ្នកនឹងជាឬទេ? [អាម៉ែន] ទៅ ហើយកុំសង្ស័យឱ្យសោះ ហើយព្រះ នឹងព្យាបាលអ្នកឱ្យជា។ អាម៉ែន។

141 អ្នកជឿទេ គ្រប់គ្នា? ដូចអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងធ្វើ! ចូរមានជំនឿក្នុង ព្រះជាម្ចាស់ កុំសង្ស័យ។

142 យើងជាមនុស្សចម្លែករវាងគ្នានឹងគ្នា។ ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ បើសិនជាយើង មិនដែលស្គាល់គ្នាសូមឱ្យអ្នកចូលរួមគេដឹងផង យើងចាប់ដៃ។ ខ្ញុំមិនដែលជួបស្រ្តី នេះ ក្នុងជីវិតខ្ញុំឡើយ។

143 តើអ្នកជឿទេ? អ្នកជឿថាគឺជាព្រះយេស៊ូគ្រីស្តទេ? វាជាអ្វី? គឺជាព្រះបន្ទូល ព្រះអង្គ។ ពេលមនុស្សទាំងនេះបដិសេធជាពួកគេមិនមែនបដិសេធមនុស្សឡើយ គេបដិសេធព្រះបន្ទូល។ គឺជាព្រះបន្ទូលដែលនៅខាងក្រៅមិនអាចចូលមកក្នុង បាន។

144 ឥឡូវស្រ្តីម្នាក់នេះជាអ្នកថ្មីសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនធ្លាប់ជួបគាត់ពីមុនទេក្នុងជីវិត របស់ខ្ញុំ។ ព្រះជាម្ចាស់ជាអង្គប្រោសឱ្យជា។ វាមិនមែនសម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា វា អាចជាសម្រាប់អ្វីផ្សេងទៀត បើសិនជាព្រះជាម្ចាស់ពន្យល់មកខ្ញុំពីបញ្ហារបស់អ្នក តើអ្នកជឿខ្ញុំឬទេ? រឿងទីមួយដែលអ្នកចង់អធិស្ឋានគឺ អ្នកមានបញ្ហាត្រចៀក។ ត្រចៀកម្ខាងរបស់អ្នកមិនអាចស្តាប់ឮទេ។ នោះគឺត្រូវហើយ។ ជាការពិត។ ហើយអ្នកមានទម្លាប់មួយ អ្នកចង់បំបាត់ទម្លាប់នោះ គឺជក់បារី។ ជាកម្រាមដៃ ក្នុងត្រចៀកល្អរបស់អ្នកត្រូវហើយ គឺជាកល្លិកត្រចៀកដែលមិនឈឺ។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវ សូមជឿដល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយដើរទៅត្រលប់ទៅវិញចុះ ហើយកុំ...ហើយ អ្នកនឹងមិនជក់បារីទៀតឡើយបើអ្នកជឿ។ ទៅចុះសូមព្រះប្រទានពរ។

ចាំមើលអ្វីដែលកើតឡើង តើព្រះអង្គមានពិតឬទេ?

145 ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ យើងសុទ្ធតែជាអ្នកថ្មីចំពោះគ្នា។ ខ្ញុំមិនធ្លាប់ជួបអ្នកក្នុងជីវិតខ្ញុំឡើយ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ព្រះអង្គស្គាល់អ្នក។ បើព្រះជាម្ចាស់អាចប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីមួយអំពីអ្នក តើអ្នកជឿទេ?

146 តើអ្នកចូលរួមទាំងអស់ជឿឬទេ? តើមាននរណាម្នាក់ស្គាល់ស្រ្តីនេះទេ? តើមាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួមស្គាល់ស្រ្តីនេះទេ? ត្រូវហើយអ្នកដឹងហើយថានេះជាការពិតឬអត់។ រឿងនេះគួរដោះស្រាយ។ នេះត្រូវប្រាប់ពីសេចក្តីពិត។

147 ឥឡូវអ្នកអាចឃើញអ្វីដែលកើតឡើងនៅប៉ុន្មាននាទីចុងក្រោយនេះ។ ឃើញទេ? វាទើបតែ... ខ្ញុំទ្រេតទ្រេត។ ឃើញទេ? គ្រប់យ៉ាងក្លាយជាសេចក្តីងងឹតសម្រាប់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ វាជាការដឹង។ ឃើញទេ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ មិនមែនជាខ្ញុំឡើយ។ គឺ ព្រះបន្ទូលសន្យាសម្រាប់សម័យនេះ។ វាមិនមានតាំងពីសម័យសាវ័ក វាមិនធ្លាប់មានឡើយ។ ប៉ុន្តែធ្លាប់មានកន្លែងដែលនិយាយ “មុនពេលដែលបុត្រមនុស្សយាងមក។ វាក៏ដូចជាសម័យទុក្ខវេទ ការយាងមករបស់បុត្រមនុស្សក៏ដូចគ្នាដែរ។” អ្នកមិនជឿមិនជឿនោះឡើយ។ ពួកគេមិនរំពឹងថានឹងជឿឡើយ។ ប៉ុន្តែអ្នកជឿជឿសេចក្តីនោះ!

148 ឥឡូវ បើសិនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបើកសម្តែងការនេះ តើប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿអស់ពីចិត្ត សូមលើកដៃរបស់អ្នក?

149 អ្នកមានការបាក់ខ្ទេចខ្ទាំ។ អ្នកមានគ្រោះថ្នាក់ជាមួយនឹងឡាន វាទាញឆ្អឹងខ្នងរលាចេញពីក។ អ្នកក៏មានការចុះខ្សោយតម្រងនោមដែរ។ នោះគឺត្រូវហើយមែន ទេ? អ្នកជឿទេ? [ស្រ្តីនិយាយថា “ចាស”—Ed]តើអ្នកជឿទេ? [“ចាស ហ្នឹងហើយ”]អ្នកនឹងជាំវិញ។ សូមសរសើរព្រះអម្ចាស់។

150 អ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់ព្យាបាលជំងឺបញ្ហាតម្រងនោមរបស់អ្នកមែនទេ? ដូច្នោះទៅចុះហើយទទួលការប្រោសឱ្យជារបស់អ្នកចុះ។

151 ចូលមក ស្រ្តីអើយ។ មើលតាមនេះ។ អ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់ប្រោសបញ្ហាបេះដូងឱ្យជាឬទេ? ត្រូវហើយ ទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកហើយជឿចុះ បេះដូងរបស់អ្នកនឹងបានជា។

152 សូមមកទីនេះ។ អ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់អាចព្យាបាលខ្លួនរបស់អ្នកទេ ប្រោសអ្នកឱ្យបានជា? ចូរចេញទៅ ហើយ ជឿចុះ។

គ្រាន់តែជឿព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ នោះជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ!

153 ចូលមកស្រីទាំងឡាយអើយ។ តើអ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់អាចប្រោសជំងឺក្រពះ ឱ្យជាឬទេ? ទៅចុះបរិភោគអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នកជឿអស់ពីចិត្តរបស់អ្នកចុះ។

154 ចូលមក។ អ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់អាចប្រោសជំងឺឈឺសន្លាក់ឱ្យជាឬទេ? ដូច្នោះចូរចេញទៅជឿហើយ...ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រោសអ្នកឱ្យជា។

155 ត្រូវហើយ ចូលមក។ អ្នកជឿអស់ពីចិត្តទេ? អ្នកជឿទេ? ជំងឺឈឺសន្លាក់ទៀតហើយ។ តើអ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់ អាចធ្វើឱ្យអ្នកជឿឬទេ? ចូរទៅចុះ ជឿចុះ និយាយថា “អរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់។”

តើប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿ? តើអ្នកជឿទេ?

156 ស្រីម្នាក់នេះដែលស្លៀករូបពណ៌ក្រហម លើកដៃរបស់នាង គាត់មានបញ្ហាលើសឈាម។ តើអ្នកជឿព្រះជាម្ចាស់ ថាអាចប្រោសអ្នកឱ្យជាឬទេ? ជឿទេ? ត្រូវណាស់។ សូមដាក់ដៃលើស្រីដែលនៅក្បែរអ្នក ហើយប្រាប់គាត់ថា សម្លេងរបស់គាត់នឹងប្រសើរឡើងវិញ។ អាម៉ែន។

គឺពិតមែន។ អាម៉ែន។ តើអ្នកជឿទេ? ចូរមានជំនឿចុះ!

157 មានមនុស្សម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះ មានបញ្ហាចេញឈាម។ តើលោកជឿទេ លោកដែលអង្គុយនៅទីនេះ? បាទ គឺអ្នកមានជំងឺចេញឈាម។ តើអ្នកជឿថានឹងបានជាទេ?

158 ស្រីនៅក្បែរអ្នកក៏មានជំងឺចេញឈាមដែរ ហើយគាត់ក៏មានបញ្ហាឈឺខ្លួនដែរ។ តើអ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រោសអ្នកឱ្យជាឬទេ? ជឿទេ? សូមលើកដៃហើយ ទទួលចុះ។ សូមជឿចុះ។

159 ស្រីម្នាក់នេះដែលនៅក្បែរអ្នកមានបញ្ហាជើងនិងត្រគាក។ តើអ្នកជឿថានឹងជាទេ អ្នកស្រី? តើអ្នកជឿថាអ្នកនឹងបានជាឬទេ? បាទ លើកដៃអ្នកឡើង និយាយ “ខ្ញុំទទួល។”

160 ល្អហើយ ស្រ្តីដែលនៅជិតនោះ គាត់មានជំងឺឆ្លង។ តើអ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់ នឹងប្រោសជំងឺឆ្លងឱ្យជាឬទេ អ្នកនាងម្នាក់វ័យក្មេង ពាក់រ៉ែនតានៅទីនោះ? សូម លើកដៃឡើង និងយាយ “ខ្ញុំទទួល។” ត្រូវហើយ ជឿចុះ។

161 ស្រ្តីដែលនៅក្បែរនាង មានបញ្ហាតម្រងនោម។ តើអ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់ អាច ប្រោសជំងឺតម្រងនោមឱ្យជាឬទេ អ្នកនាង? ត្រូវហើយ សូមលើកដៃហើយ ទទួលចុះ។

162 អ្នកនាងក្មេងម្នាក់ដែលនៅក្បែរគាត់ គឺមានជំងឺពកក។ តើអ្នកជឿថា ព្រះជាម្ចាស់អាចប្រោសជំងឺពកកឱ្យជាទេ? សូមលើកដៃហើយទទួលចុះ។

163 តើមានប៉ុន្មាន នាក់ដែលជឿអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក? ដូច្នោះ សូមក្រោកឈរ ហើយទទួលចុះ។ សូមក្រោកឡើងក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃអំប្រាហាំ អ៊ី សាក និងយ៉ាកុប។

164 ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ សូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាក់បង្ហូរ មកក្នុងអាគារនេះឥឡូវ និងប្រោសមនុស្សគ្រប់គ្នាឱ្យបានដោយព្រះវត្តមាននៃ ព្រះជាម្ចាស់!

ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបកស្រាយសម្រាប់ព្រះអង្គផ្ទាល់ KHM64-0205

(God Is His Own Interpreter)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅល្ងាច ថ្ងៃពុធ ថ្ងៃទី 5 កុម្ភៈ 1964 នៅ Kern County Fairgrounds, Bakersfield, California, U.S.A។ រាល់ ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសានេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG